

Debatten van de provincieraadszitting

1 december 2005

CULTUUR, KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE - VERVOLG

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vorige keer heb ik een hele reeks prenten getoond waarvan ik vond dat het geen kunst was en waarover ik zeer schamper gedaan heb.

Deze keer ga ik het anders benaderen.

Ik ga een gedicht voorlezen dat volgens mij aan alle criteria van grote kunst beantwoordt en ik ga u uitleggen waarom ik vrees dat dit in het huidige cultuurbeleid niet meer gesubsidieerd zal worden en niet meer op zijn waarde geschat zal worden.

Nu verwacht u misschien dat ik iets zal voorlezen van Anton van Wilderode of van Wies Moens, of van iemand uit de Vlaamse katholieke kring waar ik zelf uit kom, maar ik ga iets heel anders doen.

Ik ga het gedicht "Werkmankind" van Kamiel Top nemen.

Dat is een gedicht dat ik al een paar keer thuis heb voorgelezen voor mijn zoontje en hij vraagt dikwijls: "Lees dat nog eens voor van dat kindje."

Werkmankind

*Je bent geboren op een avond, kind
geboren onder het ruisen van de bomen
er woei een zachte zoele zomerwind
die als gezant der verte scheen te komen
het was een avond als er vele zijn
je komst werd niet verkondigd in de bladen
er was alleen in plaats van koffie wijn
en nieuwe luiers in de oude lade
je deed je moeder leed voor d'eerste maal
en las voor 't eerst vergeven in haar ogen
van liefde glanzend
o, die ogentaal, die oude taal
die nimmer heeft gelogen
je bent geboren op een avond, kind
er was voor jou geen loeien van sirenen
er was alleen het ruisen van de wind
en in dat ruisen ook jou eerste wenen
je vader dronk content een extra pint
en is beschonken weer naar huis gekomen
je bent geboren op een avond, kind
en had als deel het zingen van de bomen*

Kamiel Top, socialistische dichter, voor zover ik weet in 1945 in Vlossenburg gestorven en ik denk door de nationaal-socialisten vermoord.

Een andere socialistische dichter heeft over hem een soort van in memoriamgedicht waarin hij zegt "hij ligt begraven in Germanië, zonder kruis, als een hond begraven".

DEBATTEN

Waarom is dat gedicht kunst?

Omdat het mij aanspreekt vanuit een milieu, vanuit een achtergrond, vanuit een politieke opvatting die helemaal niet de mijne is. Maar toch heeft het mij enorm geraakt, enorm getroffen.

Waarom is dat gedicht goede kunst?

Het is helemaal in orde volgens de regels van metrum en rein. Het past volledig in de oude Nederlandse dichttraditie. Er is niets experimenteels aan, niets revolutionairs.

Men voelt qua sfeer dat het een gedicht is dat uit de socialistische kring komt, maar er wordt niet met rode vlaggen en gebalde vuisten gezwaaid en er wordt op niemand afgegeven van “de valse kapitalisten en de bourgeois en de uitbuiters”. Dat ook niet.

Ik kan mij voorstellen dat in dit gedicht een gewone werkmens, die misschien nooit een boek zal lezen, die nooit naar theater zal gaan, onmiddellijk iets van zichzelf daarin zal herkennen en zal zeggen: “Ja, wat Kamiel Top daar zegt, is een stuk van mijn leven. Dat is iets wat ik ook had willen zeggen. Maar ik kan dat zo mooi niet zeggen.”

Dat moet kunst kunnen doen.

Zoals Wies Moens, nu wel iemand uit mijn kring, ooit zei: “De dichter moet het woord zijn in de mond van stamelaars.”

Maar mijn vrees dat een Kamiel Top nu ergens vergeten zou worden en geen uitgever zou vinden en zeker niet gesubsidieerd zou worden, is, denk ik, terecht, want hij is niet modern genoeg, hij is niet baanbrekend.

Ik ga hier een voorbeeld aanhalen dat helemaal niet tegen gedeputeerde Van Der Meiren is gericht, want het viel buiten zijn bevoegdheid. Het is geen aanval op hem.

Het betreft een subsidieverzoek van een groep jongeren die klassieke muziek wilden uitvoeren. Dat werd afgewezen, want het was niet baanbrekend genoeg.

Daar leggen we ergens de vinger op een probleem in alle kunstbeleid, in alle cultuurbeleid. Dat is het gevonden evenwicht tussen traditie en kunst en cultuur. Dat is altijd een kwestie van dwergen die op de schouders van reuzen staan, van het voortbouwen op een grote traditie.

Gedeputeerde Van Der Meiren, niet mijn beste vriend, maar ik geef dat hier met plezier toe: toen ik gisteren dat boek kreeg met alle monumenten die wij restaureren en onderhouden, dacht ik “dat stuk van de traditie wordt hier goed behartigd”.

Aan het onderhoud van het materiële verleden besteden wij veel geld en veel moeite. En al zijn er soms missers, zoals het Caermersklooster - waar er problemen zijn waar **we niet uitgeraken**, vrees ik - worden er waardevolle gebouwen en sites bewaard. Ze worden zelfs, zoals Ename, op een voortreffelijke pedagogische manier terug toegankelijk gemaakt.

Maar als dat het enige element is dan eindigt men op den duur met een Oost-Vlaanderen of een Europa als een museum. Prachtige belforten, prachtige kathedralen, prachtige wandtapijten, prachtige miniaturen, enz., maar het levende element is er uit.

Men moet ook zorgen dat de oude tradities van musiceren, van componeren, van dichten, van de oeroude kunst van een goed verhaal vertellen, ondersteund blijft. Dat het levende tradities worden.

Er moet een element van vernieuwing zijn. Er moet af en toe eens iemand opstaan die zegt: ik gooi die regels over boord en ik begin met iets totaal nieuws. Maar ik heb de indruk dat het evenwicht veel te veel verbroken is en verschoven is van het uitbouwen van een oude traditie en van het hernieuwen van grote artistieke tradities, van dichtkunst tot schilderkunst naar het soort nihilistische revolutionaire dat zegt “wij hebben al die regels niet nodig, wij beginnen van nul opnieuw en kijk eens hoe provocerend wij zijn en kijk eens hoeveel wij durven”.

Als ik hier nu een paintballpistool bovenhaal en op de gedeputeerden begin te schieten, dat is zeer provocerend. Dan sta ik morgen in alle kranten. Spectaculair. Maar kunst is het zeker niet.

Veel van de dingen die ons als kunst worden opgesolferd zijn prachtige provocaties, maar zijn artistiek eigenlijk waardeloos.

Dat is allemaal niet erg op het niveau van de individuele kunstenaar die – vrijheid, blijheid – doet wat hij wil.

Maar zoals er andere regels gelden voor een privé-bedrijf dat met privé-geld financiert dan voor een overheidsbedrijf, mag men ook van gesubsidieerde kunst - en daar hebben we het hier eigenlijk over - andere dingen verwachten.

Eén van de functies van kunst, en ik heb er daarjuist op gealludeerd, is ook dat men de gewone mens - die zelf geen gedicht kan maken, die niet kan schilderen, die niet eens weet wat een do-sleutel of een fa-sleutel is. Ik weet het zelf met moeite, eerlijk gezegd - een gevoel van eigenwaarde geeft, dat men die een soort gemeenschappelijk gevoel van zelfrespect geeft.

Een Fin die misschien helemaal geen muzieknoot kan lezen, kan wel heel fier zijn om te zeggen: "Sibelius, dat is onze componist." Een Hongaar kan dat zeggen over Béla Bartók. En wij kunnen zeggen, ieder in onze stad: "Kijk eens wat mooie kathedralen, wat een prachtig belfort wij hebben gemaakt. Niet ikzelf. Ik was er niet bij. Maar mijn mensen, mijn voorvaderen."

Dat is een gezond en een noodzakelijk element van kunst: de mensen dat soort zelfrespect meegeven.

Als er een buitenlander op bezoek komt, meestal is het een Amerikaan tegen wie we graag eens pronken van "kijk eens wat een mooie dingen wij gemaakt hebben".

Zorg met uw subsidiebeleid dat ze niet alleen blijven staan, maar dat we die kunnen blijven maken. Dat we de mensen hebben om die muziek ook te spelen, dat we theatergroepen hebben om die oude toneelstukken nog eens op te voeren in hun oorspronkelijke vorm.

"Collectief" is een lelijk woord, maar dat collectieve, gemeenschappelijke element van kunst gaat te vaak verloren.

We ergeren er ons vaak aan dat de gewone mensen, Jan met de pet, naar rommel kijken als Thuis en Big Brother. Maar wordt er nog wel kunst voor die gewone mens gemaakt? Is er niet - en dan kom ik op dat tweede punt van de perverterende, corrumperende rol van subsidies - teveel een mechanisme ontstaan waarin kunstenaars, bewust of onbewust, altijd met een half oog naar de subsidiënt kijken, de cultuurminister, de gedeputeerde, weet ik welke overheid die subsidies uitgeeft? Met de andere helft kijken ze naar de andere kunstenaars, de recensenten, de kunstcritici. Dat is altijd wel een beetje zo geweest, maar de belangrijkste actor wordt uit het oog verloren: de mens voor wie die kunst bedoeld is. Dat schiet er soms op over.

Ik wil op geen enkele manier suggereren dat er bewuste en opzettelijke beïnvloeding van gelijk welk niveau is, noch van de Vlaamse regering noch van de gedeputeerde. Die zegt niet: maak mij een kunstwerk, schilder mij een schilderij in die zin of met die strekking. Maar dat is onvermijdelijk.

Als mensen afhankelijk zijn van subsidies gaan zij degene die de subsidies geeft naar de mond praten, naar de mond schrijven of naar de mond schilderen.

En men moet daar bewust tegen ingaan, want dat is niet goed van de overheid, want haar geld wordt op den duur slecht besteed. Dat is niet goed voor de kunstenaar. Een kunstenaar mag een duwtje in de rug krijgen, mag financiële steun krijgen, maar mag niet verslaafd raken aan de subsidies, want subsidies en geld kunnen even verslavend zijn als heroïne.

Wij leven nu al 50 jaar in een periode van vrijheid, welvaart en overheids subsidies op alle terreinen, zoals Europa er in zijn duizendjarige geschiedenis nooit heeft gehad. Maar de artistieke resultaten zijn een beetje teleurstellend.

Waar zijn de Ragmaninovs, de Sibeliussen, de Rodins?

Het gaat niet zo goed met de Europese kunst in de ruime zin van het woord.

Waar zijn al die groten, die reuzen, die genieën van de 19de eeuw, van de eerste helft van de 20ste eeuw?

We brengen ze niet naar boven met onze subsidies. Er loopt daar iets mis.

Eén van de dingen die verkeerd gaan en waar men concreet iets aan zou kunnen doen, en dat heb ik ook in mijn toelichting gezegd, en één van de belangrijkste inspiratiebronnen in de Westerse kunst in de ruime zin van het woord, 1000 jaar lang, is de religieuze inspiratie geweest.

Dat is bijna helemaal verdwenen.

Probeer dat eens terug een beetje aan te moedigen.

Driekwart van de Europese kunst was religieus geïnspireerd. Of al die mensen echt geloofden, is een ander punt. Duizenden schilders hebben prachtige scènes uit de Griekse mythologie geschilderd zonder dat ze daarin geloofden. Dat was een culturele verworvenheid.

DEBATTEN

Het corrumperende element van subsidies moet men goed in het oog houden. Dat is zoals onkruid. Dat gebeurt vanzelf, ook als er geen slechte wil in het spel is, ook als er geen kwade wil in het spel is.

Waarom ziet men dat?

Ik ga hier niet over politiek beginnen. Ik heb het echt over cultuur. Maar men ziet dat bijvoorbeeld als de dominante politieke stroming in de kunst weerspiegeld wordt. Dat is niet normaal. Normaal gezien heeft kunst minstens gedeeltelijk een antagonistische houding tegenover de overheid. De kunstenaar is degene die kritische vragen stelt, zoals Remco Campert hier in een prachtig kort – ik ga het niet helemaal voorlezen - gedichtje zegt:

*Verzet begint niet met grote woorden
maar met kleine daden
zoals een vuurzee
met dezelfde lucifer
de sigaret aansteekt
jezelf een vraag stellen
daarmee begint verzet
en dan die vraag aan een ander stellen*

Dat is ook één van de dingen die kunstenaars eeuwenlang gedaan hebben. En als ze in de tijd van Solidarnosh voor de val van het communisme in Polen over een kunstenaar zegden: waar is hij mee bezig? Wat doet hij? Dan bedoelden ze niet: is hij een novellebundel of een roman aan het schrijven? Ze bedoelden: is hij met kunst bezig, met zijn boeken? Of is hij verkocht aan het regime?

Wij doen het niet meer zo ruw, maar onze subsidiepolitiek heeft op heel veel potentieel goede kunstenaars hetzelfde corrumperende effect. En ik ga hier terug naar die nefaste vermenging, beïnvloeding van de politiek in de kunst.

Het is toch triestig dat de politieke verhoudingen zo sterk op de kunst inwerken dat het antagonisme verdwenen is.

Om u maar een simpel voorbeeld te geven: in de politiek is de Belgische stroming dominant op de Vlaamse, de multiculturele op de nationalistische en de vrijzinnige op de christelijke.

Dat ziet men aan de meerderheden die gevormd worden.

Dat is niet erg. Dat kan wisselen.

Maar het is wel heel erg dat het zich weerspiegelt in de kunst. Het is heel erg dat kunstenaars, omdat de christelijke stroming politiek niet dominant is, het zich permitteren van christenen te schofferen en ze op hun hart te trappen door hun symbolen te vernederen en te bespotten.

Hetzelfde geldt voor de Vlaamse symbolen.

Er is een kunstenaar geweest die zichzelf afbeeldde, heel dapper, terwijl hij bestialiteit pleegde met de Vlaamse leeuw.

Hij zal zo een afbeelding van zichzelf niet maken met een lid van het vorstenhuis, met een gedeputeerde of met een imam, want hij weet dat hij van de politiek dominante groepen subsidie moet krijgen. Die gaat hij niet in het harnas jagen.

Men krijgt daar een effect van de kunstenaar die verlaagd wordt tot de hofdichter waartegen de keizer vroeger zei: "Schrijf nog eens een prachtig gedicht over mijn heldendaden."

De kunstenaar verliest door die afhankelijke relatie tot de politiek zijn zelfstandig denken, zijn onafhankelijkheid en zijn kritische functie tegenover de overheid.

Ik ga afsluiten met een citaatje dat op Oost-Vlaanderen betrekking heeft, namelijk op de uitreiking van de Louis Paul Boonprijs.

Een jurylid heeft ontslag genomen uit protest tegen de manier waarop de prijs werd toegekend. Hij zegde: "Dit is niet meer op artistieke basis toegekend. Dit is op politieke basis toegekend."

Ik denk dat u gehoord hebt waarover het gaat. Het is de Tunesische kunstenaar Chokri Ben Chikha die dat redelijke grappige stuk De leeuw van Vlaanderen heeft geregisseerd, waarmee men kan lachen, maar die dan het stuk Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen brengt, waarmee ik niet meer kan lachen. Wat

een bespotting is van een maatschappelijk zwakke groep, de katholieken, die geen sterke leiders en geen sterke verdedigers meer hebben.

Dat jurylid is geen katholiek. Het is duidelijk een vrijzinnige. Hij was journalist bij Het Laatste Nieuws, onderdirecteur van het Vlaams Cultuurhuis De Brakke Grond in Amsterdam en dus jurylid. Maar ik denk dat hij nu niets meer is, want hij heeft geschreven: "Ik hou niet van hypocrisie. Zeggen dat deze Louis Paul Boonprijs wordt uitgereikt op basis van artistieke verdienste is pertinent onwaar." En dan zegt hij, klaarblijkelijk heel geëmotioneerd, want hij overdrijft wat, de Tunesiër, dus de regisseur Chokri: "Laat eerst maar eens even Mohammed op de rug van een ezel naar het paradijs rijden zoals moslims beweren dat hij gedaan heeft. Maar daar heeft hij de moed niet voor, want hij weet dat de moslims hem zullen vinden en streng zullen straffen. Ik wens niet de klok terug te draaien. In een progressief Vlaanderen is er geen plaats meer voor een kerk, maar zeker ook niet voor een moskee."

Dat zijn niet mijn woorden, maar de zijne. Dat is ook niet mijn opvatting.

Maar die man heeft inderdaad gezien dat er hier niet meer op artistieke basis wordt geoordeeld. Die man heeft zich geërgerd aan het feit dat een regisseur een prijs krijgt omdat hij eerst de Vlamingen en dan de katholieken eens flink in hun buik heeft getrapt, eens flink heeft vernederd.

Dat is politiek. Dat deugt niet. Dat hoort hier niet.

In heel de officiële artistieke scène denk ik dat u maar één kunstenaar kunt vinden die eigenlijk niet in dat politieke kaftan gevangen zit en dat is Geert Hoste.

Alle anderen hebben hun toegeving gedaan. Uit de voortreffelijke film Daens, waar we allemaal van hebben genoten, zijn de Vlaamse elementen weggefilterd en de regisseur is baron geworden. Dit is maar één van de vele voorbeelden. En men kan beroemd worden met de spot te drijven met

Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen of met de Vlaamse Leeuw, dan bent u een deel van het establishment. Dan krijgt men de subsidies en de prijzen. Maar als men tegen dat establishment ingaat, is het gedaan met uw artistieke carrière. Dan kan men proberen nog in eigen beheer uit te geven. En dat, Dames en Heren, zijn Poolse toestanden. Ik bedoel hier het Polen van Gomulka en Jaruzelski. Dat zijn toestanden die zwemen naar dictatuur. Dat zijn toestanden die nefast zijn voor echte kunst.

En echte kunst komt maar tot bloei als men zich daarvan losmaakt en terug niet meer voor de subsidiënten gaat werken, maar voor het gewone publiek dat snakt naar goede dingen, naar mooie gedichten, mooie toneelstukken waar men echt nog een captatie krijgt en niet alleen kunstpenissen en blote billen, want dat kan men op gespecialiseerde websites vinden.

Voor echt kunst is er een enorme markt, alleen, bederf die markt niet door kunstenaars systematisch afhankelijk van en verslaafd te maken aan subsidies.

Dank u.

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In veel van onze Oost-Vlaamse gemeenten groeien er spontaan kunstenaarsgroepen van allerlei kleur en allerlei disciplines.

Dikwijls ontstaan deze werkgroepen uit bittere noodzaak omdat één groep kunstenaars samen meer gehoor krijgt dan dat men als individueel artiest ooit zou kunnen bereiken. Deze mensen slaan de handen in elkaar om op gemeentelijk vlak hun krachten te bundelen op vlak van veelal beeldende kunsten.

Samen staan zij sterker. Zondag- en andere schilders, beeldhouwers, etsers, dichters, brongsieters, ceramisten en veel andere scheppende handen willen hun stem laten horen en willen hun werk laten zien aan een breder publiek.

Zij organiseren daartoe tentoonstellingen op eigen kracht, met eigen centen en met eigen inzet, en bereiken dan dikwijls bij gebrek aan financiële middelen en infrastructurele mogelijkheden niet het beoogde of verhoopte resultaat.

Net zo vanzelfsprekend als de aarde rond de zon draait, is bij sommige van die kunstenaars de niet aflatende drang aanwezig om te creëren, om te scheppen.

Die mensen leren elkaar kennen, ontmoeten elkaar, dikwijls jarenlang, op niet afgesproken plaatsen en dagen, in verschillende dorpen en steden, tot er uiteindelijk een collectief ontstaat dat beslist om samen

DEBATTEN

te werken. Samen werken om hun creaties aan een breed en geïnteresseerd of een eventueel toevallig passerend publiek, te laten zien.

Afhankelijk van de ruimte en van de kunstenaars die zich aangesproken voelen, wordt alzo een betekenisvol geheel gecreëerd.

Ze spreken af, dikwijls in een achterzaaltje van een dorpscafé, om het over "kunst" te hebben. Ze spreken af om samen te exposeren, in hun eigen kring, in hun eigen gemeente, hun eigen habitat.

Maar al gauw rijzen de eerste problemen.

Men vindt geen afdoende tentoonstellingsruimten. De betrokkenen kennen het commercieel circuit niet. Ze moeten hun centen samenbrengen om drukwerk te bekostigen. Ze moeten om steun bedelen. Ze moeten aankloppen bij de lokale overheid.

Zo kan ik voor deze tussenkomst specifiek verwijzen naar een lokale kunstenaarsgroep uit Gavere die reeds drie waardevolle projecten realiseerde. Alles gebeurde op eigen kracht. Zij konden voor hun tentoonstellingen tweemaal beroep doen op een leegstaand fabrieksgebouw, dat hen tijdelijk gedoogde, maar ondertussen werd doorverkocht voor commerciële doeleinden, en vandaag dus niet meer ter beschikking en één enkele keer in het park rond het gemeentehuis.

Deze groep noemt zichzelf Muove.

Net zoals veel andere evenwaardige kunstenaarsgroepen in andere steden en gemeenten wil de groep Muove met zijn werk over de gemeentegrens heen exposeren. Zij willen een breder publiek bereiken wat ook begrijpelijk is.

Om het werk van deze en veel andere groepen tot hun volle recht te laten komen, wil ik graag bij de provincie aandringen om deze groepen te laten exposeren in onze provinciale domeinen of provinciale gebouwen.

Er zijn daartoe nogal wat locaties voorhanden. Zowel binnen- als buitenlocaties. Ik denk aan het Caermersklooster, de Gouvernmentstraat, Het PAC, Het Leen, Puyenbroeck, Den Blakken, De Gavers, enz.

Ik meen, en samen met mij veel andere kunstliefhebbers, dat deze mensen een kans moeten krijgen. Dat wij ze moeten begeleiden. Ik zal ter zake geen praktisch uitgewerkt voorstel doen, maar ik vind toch dat deze actieve groepen, zowel Muove uit Gavere als de anderen, het echt wel verdienen om met hun werk, met hun creaties, "de boer op te gaan" zoals men dat zo mooi zegt in het Nederlands.

Ik vraag dus aan de bestendige deputatie en aan de mensen van onze cultuurdienst om contact te nemen met of in te gaan op de eventuele vragen van deze groepen om hen toe te laten te exposeren in ons provinciaal patrimonium.

Met een bescheiden budget en met bescheiden mankracht kan men de vele gevarieerde creaties van onze Oost-Vlaamse kunstenaars tot zijn recht laten komen.

Dit initiatief zal ongetwijfeld de kunstenaars stimuleren en inspireren.

Terzelfdertijd meen ik dat we de kunstminnaar de kans moeten geven om verliefd te worden op een kunstwerk. Men moet mensen de kans geven om getroffen te worden door een automatisch overspringende vonk. Men moet een breed publiek de kans geven om te leren hoe een werk tot stand is gekomen. Men moet mensen de kans geven om kunst te leren begrijpen.

En het is een feit, zeker geen bezwaar, dat de ene zich meer aangetrokken voelt tot de ruwheid van het materiaal steen, hout of metaal en de andere eerder door de zachtheid van oogstrelende kleuren en vormen.

Het moet kunnen dat in onze provinciale domeinen eenvoudige kleine kunstwerken pronken naast reusachtige samengestelde constructies.

Het doet er niet toe.

Als wij als provinciale overheid op onze manier de mensen de kans geven om hun visueel genoeg te laten spreken, dan hebben wij een mooie eervolle plicht vervuld.

Dank u.

De heer voorzitter

Verliefd worden op een kunstwerk is trouwens het enige motief om het te kopen, om even een economische bedenking te houden, die u ook gehouden hebt, de stand van het debat bepalend.

P. 55 BELEIDSNOTA: CULTUURPARTICIPATIE**De heer Beke, namens mevrouw Claeysens**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Dat cultuur niet enkel bijdraagt tot de individuele ontplooiing, maar dat cultuur ook een belangrijke hefboom is om mensen te laten participeren aan de samenleving, daar zijn we het allemaal wel over eens.

Toch is cultuurparticipatie niet voor iedereen evident.
Terecht wordt in het provinciale cultuurbeleid aandacht gegeven om bijzondere doelgroepen actief bij het cultureel gebeuren te betrekken. De ondersteuning die gegeven wordt aan het project Rock for Specials is daar een mooi voorbeeld van.

Maar er zijn meerdere maatschappelijk kwetsbare groepen. Ik denk bijvoorbeeld, zegt mevrouw Claeysens, aan mensen met een laag inkomen. En dan zijn de drempels bekend: de hoge kostprijs voor tickets, een ongekend en vaak onbegrijpelijk aanbod en ook de taal waarin het gebeurt, dan bedoelt ze daarmee die mensen die laaggeletterd zijn, de statusverlegenheid van mensen in armoede.

Haar vraag luidt: wordt er vanuit het beleid gedacht aan eigen initiatieven ter verbreding en verbetering van de cultuurparticipatie?
Dank u.

P. 58 BELEIDSNOTA: MOLA – HET PROVINCIAAL MOLENCENTRUM**De heer Van Hove**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,
Slechts weinig bouwwerken zijn zo lang met ons landschap verbonden als de windmolens. Sommige molens werden reeds ontwikkeld in de 12de eeuw. De bekendste is het type staakmolen die in onze contreien werd ontwikkeld en vervolgens werd deze techniek over heel Europa verspreid.

Heel wat van onze mooie Oost-Vlaamse molens zijn als monument beschermd en werden gerestaureerd. In Oosterzele, deelgemeente Balegem, werd in het begin van de jaren '80 de verkommerde Windekemolen aangekocht door onze provincie. De afgetakelde molen werd spoedig gerestaureerd. Helaas ging de aannemer failliet en bleef Oost-Vlaanderen achter met een molen die helemaal niet bleek te werken. Er zijn plannen om deze molen om veiligheidsredenen te demonteren en terug op te bouwen, niet nadat men echter dit monument zal hebben versterkt, zodat het de herfststormen kan doorstaan.

De molen demonteren en een deel van de restauratie overdoen zal de provincie wel veel geld gaan kosten. Ondertussen takelt dit monument verder af.

Niet zo ver daar vandaan staat op het grondgebied van Gavere, deelgemeente Dikkelvenne, een andere molen te verkommeren, namelijk de stenen Tarandusmolen van het type "grondzeiler".

Op de provincieraadszitting van 11 februari 2004 kaartte ik tijdens het vragenuurtje reeds deze problematiek aan.

De Tarandusmolen is één van de oudste stenen windmolens in Vlaanderen. Hij staat op het hoogste punt van de gemeente Gavere - 65 meter boven de zeespiegel - en biedt een enorm panoramisch uitzicht op de hele omgeving. Vanaf deze plaats ziet men de steden Gent en Oudenaarde, de Zwalm- en de Scheldevallei, onze kaaihoeve enz.

DEBATTEN

De gemeente Gavere heeft reeds stappen ondernomen bij de provincie om samen naar een oplossing te zoeken voor deze molenaarssite, terwijl ikzelf hier reeds het voorstel heb gedaan en via mijn tussenkomst heb gevraagd om van deze stenen molen een toeristisch trefpunt te maken.

De kans op het samenbrengen van de molencultuur, het plattelandstoerisme en eventueel een toeristisch-educatieve uitkijktoren ligt hier voor het grijpen en is uniek in Vlaanderen. Deze omgeving, molen en molenaarswoning in goede staat, kan terzelfder tijd gebruikt worden om de kinderen met hun natuurlijke omgeving vertrouwd te maken. Reeds meer dan 20 jaar wordt er door Monumenten en Landschappen op aangedrongen om deze molen niet verder te laten vervallen, maar helaas werden er nog geen of veel te weinig stappen ondernomen.

Vandaar dat ik vandaag opnieuw mijn vraag van vorig jaar wens te herhalen: hoever staan de onderhandelingen betreffende de aankoop van de stenen molen? Bestaan er initiatieven om deze site de bescherming te geven die ze uiteindelijk verdient?
Dank u.

P. 59 BELEIDSNOTA: PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM, PAM

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het zal ongeveer tien jaar geleden zijn dat ik over dit onderwerp een eerste interpellatie hield. Dit dossier sleept reeds aan van in 1991, het moment waarop de provincie het stedelijk archeologisch museum overnam, toen nog onder de bevoegdheid van gedeputeerde De Cuyper. Sinds 1994 bleef ik hier jaar na jaar op terug komen. Aanvankelijk, 15 jaar geleden, situeerden de problemen zich op het vlak van de onteigening van de grond die nodig was voor de bouw van de derde vleugel. Dit had heel wat voeten in de aarde, maar na vele jaren aandringen geraakte het dossier in 1999 uiteindelijk toch rond.

Op 6 juli 1999 - ondertussen ook reeds meer dan zes jaar geleden - kreeg de provincie van toenmalig minister Peeters de toelating om tot onteigening over te gaan om dringende reden. Het dringend karakter werd gemotiveerd door middel van de talrijke problemen rond veiligheid, hygiëne, comfort enz. waarmee het museum werd en nog steeds wordt, geconfronteerd.

Reeds in augustus 1994 werden deze problemen opgesomd in een brief aan de toenmalige adviseur van de dienst Cultuur door de hoofdconservator van het museum. Na zeven jaar procedure werden de nodige gronden naast het museum uiteindelijk verworven.

Dan was het tijd voor de volgende fase, de ontwikkeling van de plannen voor de derde vleugel, want daar was men nog niet aan begonnen tijdens de onteigeningsprocedure van het perceel. In 2001 kon ik met veel genoegen vaststellen dat ik er twee bondgenoten in de provincieraad bij kreeg. Mevrouw Van Cauter en mevrouw Eeckhout zetten zich ook van bij de aanvang van hun mandaat in de raad van bestuur van het PAM en in de provincieraad in voor de bouw van de derde vleugel. Van mevrouw Van Cauter kwam trouwens de idee om via een juridisch correcte weg een versnelde realisatie van de derde vleugel mogelijk te maken. De realisatie zou dan samen met de opmaak van het RUP voor Ename en Velzeke kunnen gebeuren. Daardoor zou de realisatie van de derde vleugel veel sneller een feit zijn.

Eind 2002 was de raad van bestuur van het PAM unaniem, ook de collega's Gillis en Koekhoven, akkoord om deze piste te volgen. Alleen de deputatie was niet akkoord en stelde begin 2004, alweer een jaar later, dan ook voor om eerst het RUP te realiseren en pas vervolgens over te gaan tot het toewijzen van de opdracht derde vleugel aan een ontwerper. Niettemin was men zeer hoopvol dat men in 2005 met de realisatie zou kunnen beginnen.

Tot ons genoeg konden we vorig jaar vaststellen dat het bedrag dat nodig was voor de realisatie van de derde vleugel opgenomen werd in de begroting 2005. Het kon als een bijna zekerheid worden beschouwd dat de derde vleugel er uiteindelijk zou komen. We waren er dan ook gerust in. Bij de eerste begrotingswijziging in 2005 vloog het krediet er echter alweer uit.

Eerder deze maand hebben we hier in de provincieraad het PRUP voor Velzeke goedgekeurd. Dit PRUP werd trouwens ook goed toegelicht door de ambtenaren op de commissie. Vandaag kunnen we vaststellen dat er opnieuw niets in de begroting 2006 is voorzien, behalve dan een krediet voor het aanstellen van een ontwerper door de deputatie. Het geld dat vorig jaar voor de realisatie van de derde vleugel was voorzien, werd naar ik mij meen te herinneren voorbestemd voor het Erfgoedcentrum te Ename.

Ik weet al dat men zal uitleggen dat men toch pas in 2007 of 2008 in het slechtste geval zal kunnen beginnen met de bouw en dat men dan wel opnieuw gelden zal voorzien. Maar wie durft zich nu te engageren in de deputatie dat de nodige kredieten zullen voorzien worden in de begroting 2007? Temeer daar ik goed geluisterd heb naar de inleidende tussenkomsten van alle fracties en er was in ieder geval over de investeringsmogelijkheden in de toekomst eensgezindheid.

De beleidsruimte voor nieuwe initiatieven in de toekomst is onbestaande. Het ziet er dus naar uit dat het PAM Velzeke zijn derde vleugel mag vergeten. Of ben ik te pessimistisch? De mensen van het museum en ook vele leden van de raad van bestuur zijn zeer ongerust over de toekomst van het museum. Dat mocht eerder deze week nog blijken.

Dit is ook te begrijpen.

In 1999 een onteigening doen een onteigening doen van een perceel grond om dringende reden voor het verwerven van de nodige gronden en eind 2005 vaststellen dat er nog geen spade in de grond heeft gezeten, behalve dan voor archeologisch onderzoek, doet inderdaad de wenkbrauwen fronsen.

Kan ik van de deputatie een redelijke uitleg krijgen hoe zij de toekomst van het museum, en meer bepaald de derde vleugel, inschat?
Dank u.

De heer voorzitter

Laat de door de heer De Loor verwekte zuurtegraad niet besmettelijk zijn.

P. 320: B.U. 762 01/230 21 – UITLEENDIENST – INSTALLATIES, MACHINES EN UITRUSTING – AANSCHAF

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat hier om een gewone vraag. Geen zure opmerking.
Het gaat om de aanschaf van nieuw materiaal en mijn vragen zijn:
voor welke uitleenpost is dat materiaal bestemd?
naar hoeveel uitleenposten in de provincie streeft men op termijn?
zijn de producten in elke uitleenpost dezelfde?
wat is de noodzaak van de verspreiding van dat materiaal in de verschillende huidige en geplande locaties rekening houdende met de ernstige financiële meeruitgave en tevens – en niet onbelangrijk - met de centrale ligging van Gent in de provincie?
De vraag die ik uiteindelijk stel is de volgende: gaan we verder decentraliseren en tegen welke prijs? Of gaan we terug centraliseren en ook natuurlijk tegen welke prijs?
Dank u.

DEBATTEN

P. 370: G.U. 772 01/640 12 – SUBSIDIE AAN DE VZW LES BALLETS CONTEMPORAINS DE LA BELGIQUE, GENT

De heer voorzitter

In de tekst staat er een 's' te weinig, vrees ik. Ooit was er een 'o' teveel, voor wie nog leest of herleest. Maar hier is er een 's' te weinig, tenzij het met opzet is.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vooreerst is er duidelijk een 's' te weinig.

De heer voorzitter

Ik ben blij dat we het daarover eens zijn.

De heer De Cuyper

We zijn het over veel meer eens dan we zelf vermoeden, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Daar ben ik van overtuigd, Mijnheer De Cuyper.

De heer Van Vooren

Het was ooit anders.

De heer voorzitter

Eigenlijk was het nooit anders.

De heer De Cuyper

Wat is het belang van deze vzw voor de inwoners van de provincie en voor de Oost-Vlaamse uitstraling op cultureel gebied?

Een heel pertinente vraag, nietwaar, Collega's.

Zijn hun voorstellingen nog altijd van dien aard dat de aangeboden subsidie gerechtvaardigd is?

Tijdens vroegere begrotingsbesprekingen, onder andere in 2001 en in 2002, kwam ik reeds tussen in verband met de naam van die vzw. Een tijdje geleden gingen ze nog door het leven als Les Ballets C. de la B.

Als deze vzw zo erg vasthoudt aan de Franstalige naam, ware het wellicht goed hen te herinneren dat Gent, Oost-Vlaanderen en Vlaanderen wordt bewoond, grotendeels, door Nederlandstalige inwoners, op Ronse na, een faciliteitengemeente.

De heer voorzitter

Ronse – Renaix is iets apart.

De heer De Cuyper

Ik heb gezegd dat het een faciliteitengemeente is. Ik laat Sint-Martens-Latem buiten beschouwing, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Spreek voor uzelf, Mijnheer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Ik wil er onmiddellijk aan toevoegen dat ik geen negatieve gevoelens heb tegenover de Franse taal. Integendeel. Ik ben een groot bewonderaar van de Franse literatuur en ikzelf heb mijn professoraat behaald in de Franse taal. Dus het is niet uit een soort frustratie dat ik reageer tegen die Franse naam. Dat wil ik heel duidelijk stellen.

Maar ik herhaal: de tijd is voorbij dat een Frans uithangbord stond voor elitair. Ik vind dat als men subsidies aanvraagt van onze provincie, dat men zich dan wel mag inleven of een poging doen om zich in te leven in het Vlaams karakter van onze provincie. Dank u.

P. 374 – G.U. 772 02/640 23 – SUBSIDIE AAN CAPITOLE GENT

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega,
Ik zal heel kort zijn.

Ik begin met te verwijzen naar de tussenkomst gisteren van de heer Patrick Gillis van Groen! die verwezen heeft in zijn algemene tussenkomst naar de problematiek van de subsidiëring van de Capitole.

Mijn vragen zijn heel precies:
wat zijn de redenen om die subsidie te blijven verlenen? 120 000 EUR. Geen kattenpis, nietwaar; zijn de inkomsten van de uitvoeringen van de verschillende optredens en uitvoeringen niet voldoende voor een zelfbedruipend financieel bestaan? Het gaat hier om commerciële voorstellingen en ik verwijs bij mijn tussenkomst nu naar een antwoord van de gedeputeerde, die zei, naar aanleiding van één van mijn tussenkomsten voor een theater te Gent: "Maar die mensen hebben geen subsidiëring nodig. Ze kunnen zichzelf bedruipen met hun inkomsten."

Ik breng de vraag terug op tafel.
Dank u.

De heer voorzitter

U zegt altijd essentiële dingen op een beknopte en duidelijke wijze, waarvoor mijn lof.

DEBATTEN

P. 378 – G.U. 772 04/640 02 – SUBSIDIE AAN DE VZW NIEUWPOORTTHEATER GENT

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De basis voor mijn tussenkomst zal enerzijds het convenant zijn dat wij hier in juni 2005 hebben goedgekeurd en anderzijds wens ik dit te koppelen aan de voorstellingen van de theatergroep Union Suspecte in dezelfde vzw Nieuwpoorttheater.

Wanneer ik het convenant voor mij leg - een convenant waarin de provincie zich bereid verklaarde zich tot 2014, negen jaar lang dus, garant te stellen om 60 000 EUR per jaar aan deze vzw te subsidiëren - meen ik dat op die manier de provincie haar steun wenst te beklemtonen, haar vertrouwen, haar engagement wenst te bevestigen dat zij ten overstaan van deze vzw heeft.

Het spreekt voor zich dat men een organisatie die op een dergelijk engagement van een overheid mag rekenen, als het ware een beetje, zonder dat zij de titel mag dragen, blijkbaar volgens de provincie toch tot een soort Center of Excellence mag rekenen en zij op die manier ook naar buiten komt.

Wanneer wij in het convenant lezen welke voorwaarden de provincie oplegt – en ik lees onder meer dat de provincie met die steun wil bijdragen tot de uitstraling van het Nieuwpoorttheater – dat:

- de subsidies moeten besteed worden aan de algemene werking van het Nieuwpoorttheater;
- het Nieuwpoorttheater zelf een partner moet zijn in het cultuurbeleid van het provinciebestuur;
- het Nieuwpoorttheater aandacht moet besteden aan sociaal-artistieke basiswerking met de nadruk op creativiteit en vernieuwende tendensen;
- ook het Nieuwpoorttheater via zijn werking en marketing de participatie van maatschappelijk gediversifieerde en heterogeen publiek moet nastreven;
- tenslotte de vzw Nieuwpoorttheater de provincie Oost-Vlaanderen moet vermelden op alle drukwerken, op de website, in alle advertenties in de gedrukte media, in alle contacten met de media, in alle toespraken zelfs vermelden.

Het is als het ware dat de provincie met het convenant wil zeggen: wij zouden graag vereenzelvigd worden met vzw Nieuwpoorttheater.

Tot daar geen vuiltje aan de lucht en ik begrijp ten volle dat een dergelijk convenant ons provinciebestuur niet legitimeert om zich meteen te bemoeien met de artistieke vrijheid van het Nieuwpoorttheater, dat daar toch nog altijd een grote scheidingslijn tussen ligt. Maar wanneer ik kijk naar de productie van Union Suspecte, die ook in het Nieuwpoorttheater Gent de voorstelling heeft gebracht van Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen, meen ik toch dat wij daar enige vraagtekens moeten bij plaatsen.

Wie de voorstellingen al gezien heeft van Union Suspecte – en ik had het geluk het eerste gedeelte te zien, De Leeuw van Vlaanderen – kwam, ondanks een beetje het provocatieve element van de affiche en het niet zo evidente aspect dat vreemdelingen het verhaal brengen van De Leeuw van Vlaanderen, bedrogen uit.

Wanneer wij kijken naar de artistieke kwaliteiten van deze groep kunnen daar geen vraagtekens bij gesteld worden, maar ik kan beamen dat het hier gaat om een degelijke groep acteurs die op creatieve wijze een aantal zaken weten te brengen.

Tot daar geen enkel probleem.

Maar wanneer ik kijk naar het laatste stuk, waarbij de affiche toch wel zeer aanstootgevend is, meen ik dat wij als provincie Oost-Vlaanderen een beetje in ons blootje worden gezet. Temeer wij ons met het Nieuwpoorttheater willen vereenzelvigd zien, onszelf willen bevestigd zien inzake ons cultuurbeleid en wij een signaal willen geven naar de belastingbetaler van 'kijk, wij staan hier achter als provincie, wij ondersteunen dat, wij legitimeren dit', dan vind ik de affiche van voornoemd theaterstuk dermate provocatief en zelfs beledigend. Ten overstaan van een nog altijd niet onbelangrijk gedeelte van de bevolking in Vlaanderen, meen ik dat wij, als provincie Oost-Vlaanderen, daar op zijn minst een kritische stem mogen over laten horen. Temeer ook dat de acteur, de maker Chokri Ben Chikha dat ook met zoveel woorden toegeeft en duidelijk stelt dat het de bedoeling is in dit stuk te lachen met antisemitisme.

En het laatste waarvan ik de gedeputeerde zou willen verdenken is dat hij goedkeurt dat er gelachen wordt met antisemitisme.

Een andere uitspraak – en dan kijk ik naar het petje Welzijn van de gedeputeerde – van diezelfde Chokri Ben Chikha inzake de werking met vreemdelingen is ‘dat het stuk verwijst naar het probleem bij vele mannelijke allochtonen, dat dit gebaseerd is op pure seksuele frustratie’. Hij bevestigt, en ik citeer letterlijk: “Stuur hoeren naar de buurten in plaats van straathoekwerkers.” Een mooi citaat dat waarschijnlijk ook aansluit bij het welzijnsbeleid van de deputatie.

Collega's, ik pleit hier niet voor censuur. Ik ben geen vragende partij om zwaar in te mengen in de artistieke vrijheid, maar ik denk dat wanneer wij als overheid belastinggelden investeren in theaterwerking wij op zijn minst ook het recht hebben op te merken dat het provocatieve duidelijk over de schreef gaat. En in deze gaat het over de schreef.

Ik wil er overigens op wijzen dat de afbeelding van Maria met kind altijd op zeer sacrale wijze is gebeurd, dat het in dit geval in feite gaat over de spot drijven met het katholicisme. Het gaat over een moeder die zelfs niet naar haar eigen kind kijkt.

Ik denk dat er hier toch duidelijk over de schreef wordt gegaan en ik betreur dan ook dat vanuit de bestendige deputatie, vanuit het provinciebestuur, er geen enkele reactie, geen enkel kritisch geluid is gekomen op deze zware provocatie.

Dank u.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb in het verleden, ook in de jaren die ik daarjuist geciteerd heb, en toen ik nog lid was van het Vlaams Belang, gepleit voor het Nieuwpoorttheater.
Zich nu pointeren op deze ene zaak vind ik fout. Het Nieuwpoorttheater draagt nog altijd mijn steun weg.

Als men aan de maagd Maria met kind en ontblote borsten aanstoot neemt, in de religieuze kunst zijn er talrijke voorbeelden van de maagd Maria met kind, met blote borsten.
Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik prefereerde te spreken na mijnheer De Cuyper omdat ik wist dat hij goed zou zijn.
Inderdaad, men kan op zekere stukken – ook in andere theaters – kritiek geven.
Wat doet men dan?
Men gaat niet kijken, men blijft daar weg.

Over dit ene stuk – en ik ben een atheïst, ik ben geen gelovig man en zeker niet religieus – kan ik begrijpen dat christen mensen, katholieken, daar aanstoot aan nemen en dat ze zeggen: het is niet nodig om dat stuk te brengen met zo een affiche buiten de theaterzaal. Ik kan mij dat voorstellen. Ik blijf daar weg. Ik ben ook niet gaan kijken.

Maar het Nieuwpoorttheater speelt meer dan dat alleen. Mijnheer De Cuyper zegt het terecht. Toen hij daarover tussen kwam, was hij nog lid van het Vlaams Belang. Het Vlaams Belang is een conservatieve partij, op zijn zachtst gezegd, en men verwachtte daar geen man die steun zou geven aan een theater dat niet behoort tot de grote klassieke theaters die wij kennen in Vlaanderen. Dus het is daar 'avant-garde, aller en avant'.

Men steunt dat ook vanuit de provincie, niet met het label 'wij steunen alles wat u speelt en wij zijn akkoord met alles wat u zegt en met alles wat u doet, maar we laten het toe, en avant la liberté'.

DEBATTEN

Mijnheer Joris heeft daarnet gezegd dat kunst ook een grote vrijheid moet hebben. Wel, in die zin snijdt zijn kritiek op dat ene stuk. Maar wij steunen het Nieuwpoorttheater. Wij geven geen subsidies aan één bepaalde opvoering.

Het heeft leven gewekt in Gent. Men heeft daarover gesproken, men heeft daarop kritiek geuit. Ik heb daar begrip voor. Maar het Nieuwpoorttheater gaat niet over Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen alleen. Er zijn liedjes over gezongen, enz. En mooie liederen, en mooie gedichten.

Over Hitler zei een Joods kunstenaar: "Niet alle Duitsers zijn dichters." Men moet daar ook kunnen mee leven.

Dank u.

De heer voorzitter

De stand van het debat bepalend wil ik opmerken dat het over de subsidiëring van het Nieuwpoorttheater gaat en dat mijn diepe afkeer, persoonlijk, van alle censuur gelijk gaat met mijn grote genegenheid voor alle vormen van ironie, zelfironie en humor en spot, wat tegelijk hand in hand gaat met – mijnheer Lootens heeft daar al een allusie op gemaakt en hij kent mij in dat opzicht – mijn diepe eerbied voor de Sedes Sapientiae, de Moeder Gods, de Teotocos.

De vraag is hier of dit soort debat wel op de juiste wijze wordt gevoerd, want de grote eerbied voor de terra mater, ook de moeder der aarde, kan hand in hand gaan met een zeer grote vrijdenkende eerbied voor humor, ironie, zelfironie.

Ik hoorde mijnheer Veys zeggen dat hij niet meteen voor censuur was. Soms zit er veel in de woordkeuze.

Mijnheer Lootens heeft gezegd wat hij te zeggen had. Ik heb de stand van het debat bepaald. De voorzitter is niet neutraal, wel onpartijdig.

P. 380 – SUBSIDIE AAN THEATER TINNENPOT, KUNSTENCENTRUM VZW GENT

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er is een opbouw van de subsidie aan theater Tinnenpot.

Het ware echter aangewezen de subsidie – en ik leg er de nadruk op – in plaats van af te bouwen op te trekken, aangezien de Vlaams minister van Cultuur geen subsidie meer toekent aan het theater Tinnenpot.

Waarom niet? Omdat hij het profiel van Tinnenpot nergens kan onderbrengen. Ik citeer zijn eigen woorden.

Nochtans ontvangt het theater jaarlijks ongeveer 35 000 toeschouwers die onder meer het kind- en jeugdtheater, de voorstellingen met anders-validen en het amateurtheater komen bekijken.

Nochtans zou men met subsidies zoveel meer kunnen doen, zoals de kans geven aan jonge acteurs om per jaar een tweetal producties te maken. Er zouden een aantal werkloze acteurs eindelijk hun ding kunnen doen. Zo zou een serieuze leegte in onze stad Gent kunnen opgevuld worden.

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gisteren hebben we hier twee belangrijke algemene tussenkomsten gehoord. Gisteren waren we met minder en men zou ze moeten uitnodigen om ze opnieuw voor te lezen en te houden. Dat is ook moeilijk, maar het was zeer goed, zeer interessant. Meestal gebeurt dat waar weinig volk is.

Mijnheer de Voorzitter, wij zijn altijd nieuwsgierig naar de algemene culturele tussenkomst van mijnheer Gillis. Hij is een man die het cultureel leven in Oost-Vlaanderen kent en zeker dat van Gent.

Ik zeg niet dat hij een groot cultuurkenner is. Dat weet ik niet. Daarvoor ken ik hem niet genoeg. Maar ik weet wel dat hij weet wat er gebeurt op cultureel gebied in de stad en ver daarbuiten. U weet ook dat hij zelfs beheerder is van het Gallo-Romeins museum te Velzeke.

Hij is een beetje de Wim Kan van deze raad, want hij maakt niet alleen nieuwsgierig, we zijn ook curieus. We zeggen altijd: ja, het zal er op zijn.

Als hij over Puyenbroeck sprak, vroeger, en nu over cultuur ... Wel, het was er gisteren op. Ik vond het altijd zeer goed. Ik kan mij bij heel veel van zijn kritiek aansluiten, wat ik niet altijd kan tonen in stemgedrag. Maar in elk geval, innerlijk, in de spiegel, in het toilet, of 's morgens bij het scheren zeg ik: 'Het was goed.'

Waar ik twee zaken nog wil over zeggen, Mijnheer de Voorzitter, want hij heeft dat allemaal schoon afgelopen, is over het Anton van Wilderodehuis en het letterenbeleid.

Wat betreft het letterenbeleid heeft mijnheer Peter Hertog, die net binnenkomt en dus meteen kan inspringen, een toch deviërend voorstel gedaan een aantal jaren geleden over het huis. Daar hebben wij weinig van gemerkt.

Herinner u, Mijnheer de Voorzitter, dat we dat hebben diets gemaakt.

Het huis is belangrijk, maar het mag geen bedevaartsoord worden.

We hadden ook iets kunnen doen rond een jaar, rond literatuur, letterkunde, letterkundigen in onze provincie op diverse terreinen en diverse regionen in Oost-Vlaanderen.

Onmiddellijk waren er – onder andere de voorzitter – mensen met een paar namen en plaatsen. Ik dacht aan het Land van Aalst, Land van Nevele, enz. Maar dat lag niet vast. Ik vind het spijtig – en het is te laat – dat we dat niet waargenomen hebben. We hebben het huis en ik vrees dat het daarbij blijft.

Veel – tenzij men mij daar kan tegenspreken – is er daar voor de rest niet mee gebeurd. Het jaar Van Wilderode bijvoorbeeld.

Ik herinner mij mijnheer Hertog zijn tussenkomst. De schrijvers hebben maar één bedoeling: ze willen gelezen worden en er kunnen nog veel meer mensen dan nu vandaag Van Wilderode lezen. En dat is niet gebeurd. Men heeft de wens niet gestimuleerd om te lezen van en over Van Wilderode. Men heeft het huis gekocht. Ik vind dat een beetje spijtig.

Een tweede zaak, Mijnheer de Voorzitter, is het NTG.

Ik ben daar medebeheerder. We zijn daar maar met twee uit deze raad.

Ik vind de tussenkomst van mijnheer Gillis in deze onterecht.

En waarom? Niet omdat ik daar de grote beheerder ben. Ik zit daar maar in de raad van bestuur.

Twee jaar geleden zou zijn tussenkomst terecht geweest zijn. Het NTG doolde. Het was niet goed meer. Het had geen uitstraling meer. We waren natuurlijk ook in vreselijke kampen bezig. We moesten het tekort van 70 000 000 wegwerken.

Maar sedert – en men kan natuurlijk ook discussiëren of dat een goed of een slecht beleid is – Johan Simons er is, kan men niet naast het feit kijken dat het NTG weer schwing heeft, dat er weer veel mensen komen, dat men erover spreekt en dat men er graag naartoe gaat, er zelfs kritiek op geeft. Men spreekt weer over het NTG, er is weer een elan. In de Franse betekenis van het woord: een vooruitgang.

Het is goed dat daarop kritiek gegeven wordt, maar in deze, Mijnheer Gillis, en het is vriendschappelijk bedoeld, vind ik dat uw tussenkomst niet volkomen juist is. Het zal niet fnuikend zijn, hoor. Mijnheer Simons zal niet zitten schreien na die tussenkomst en zeggen: "Ik ben gebuisd, ik stop ermee."

Maar ik hoor veel andere dingen en ik ben zelf maar een beheerder. Ik ga niet altijd zelf kijken, want sommige stukken interesseren mij dus inderdaad niet. Maar ik denk dat wij met Johan Simons vooruitgang hebben geboekt, temeer dat één van de pausen van de cultuur - zelf benoemd altijd - in een debat met de excellentie die cultuur onder zijn bevoegdheid heeft, mijnheer Anciaux, zei: "Het enige lichtpunt dat ik zie in Gent, na de verdwijning van het forum, is de aanstelling van mijnheer Johan Simons."

DEBATTEN

Dat vond ik een éloge – verdiend - en mijnheer Mortier heeft niet de gewoonte om over andere kunstenaars veel te zeggen ...

De heer voorzitter

Hij is overigens zelf ook geen kunstenaar. Over andere mensen in de culturele aria, zou ik durven verbeteren.

De heer Lootens

U onderbreekt mij, en terecht, want ik was net aan het einde van mijn tussenkomst.
Ik ben niet akkoord met alles wat hij heeft gezegd, maar ik vind dat hij behartenswaardige dingen heeft gezegd. Mijnheer Beke heeft dat ook gedaan. En de afwezigen – en het is geen verwijt – hadden gisterenmiddag ongelijk.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Fractie leider.
Het is trouwens waar dat de heer Mortier zelden een woord van lof over anderen zegt. Maar goed, dat is zo, de stand van het debat bepalend.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou nog heel kort iets willen zeggen over het onderscheid, tot in den treure herhaald. Als men vraagt dat een bepaalde subsidie wordt herzien of ingetrokken, impliceert dat niet dat men iemand wil verbieden, gelijk welk kunstwerk of gelijk welk stuk op te voeren, maar alleen dat men vindt dat men dat op eigen kosten moet doen en niet op kosten van de gemeenschap.

Als men het op dat punt wil spelen: vind ik dat het stuk Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen verboden moet worden?

Neen, dat zouden wij een verregaande aantasting van de artistieke vrijheid vinden.
Vinden wij dat het moet gesubsidieerd worden?
Dan zeggen wij even krachtig neen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ook ik heb gisteren uiteraard met heel veel belangstelling naar de effectief behartenswaardige tussenkomsten van de beide collega's geluisterd in hun al even klassieke algemene round-up van het cultuurbeleid.

Ik ga proberen daar iets even behartenswaardig, voor zover ik daar kan in lukken, over te zeggen.

U zult mij toelaten dat ik eerst bij wijze van aanloop en/of inleiding wat algemene naar ik hoop min of meer behartenswaardige beschouwingen geef over cultuur, kunst.
Ik heb het gevoel dat het hier soms door elkaar gehaald wordt en dat een aantal collega's – toch zeker één – wanneer ze over cultuur praten het uitsluitend hebben over kunst.
Cultuur is veel ruimer dan alleen maar kunst.

Wat is cultuur?

Ik denk dat daarover al gedurende tientallen, honderden jaren dikke boeken vol geschreven zijn en dat er allicht nog wel veel boeken zullen volgeschreven worden. Met andere woorden, het is gelukkig iets dat niet behoort, Collega Verleyen, tot de exacte wetenschappelijk vast te stellen zaken, met alle voordelen, met alle nadelen.

Maar één ding is wel zeker.

Dat is dat cultuur in het leven van elk van ons ongemeen belangrijk is omdat wij er hoe dan ook – of wij het weten of niet en of wij het willen of niet – allemaal niet alleen mee te maken hebben, maar er ook mee leven en er zelfs van uit leven.

Cultuur is het hoe men met de dingen omgaat. Het is ook een antwoord zoeken op het waarom wij omgaan met elkaar zoals wij met elkaar omgaan, is het waarom wij doen wat wij doen en waarom hoe wij datgene doen wat wij menen in ons leven te moeten doen.

Met andere woorden, cultuur overspant al datgene wat wij in ons leven doen.

Cultuur is dus ongemeen belangrijk.

Deze provincie spendeert ongeveer 9 % van haar middelen aan cultuur. Zij die soms de illusie zouden hebben dat cultuur de big spender is van de uitgaven binnen om het even welke overheid, hebben het mis. 9 %. Dat betekent dat 91 % besteed wordt aan andere allicht, en natuurlijk, even waardevolle en behartenswaardige dingen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, wij voeren, denk ik, een cultuurbeleid dat gesteund is op een zeer doordachte en op een zeer brede visie.

Een beleid dat zich geënt heeft op iets wat in deze provincie – gelukkig, reeds ver voor de tijd dat wij hier zaten – al de nodige aandacht kreeg. Met andere woorden, het cultuurbeleid – ik heb het niet over cultuur – is de resultante, het voortbouwen op een traditie die wij binnen dit huis al gedurende heel lange tijd hebben en vertrekt vandaag zeker vanuit een heel duidelijk mensbeeld, vanuit een heel duidelijk maatschappijbeeld ook. Een mensbeeld en een maatschappijbeeld waar wij een aantal dingen heel duidelijk willen onderstrepen en gestalte willen mee helpen geven. Dat betekent respect voor de mens in zijn totaliteit. Respect voor de mens ook in zijn complexiteit, wie hij ook is, wat hij ook doet, van waar hij ook komt. Respect voor die mensen.

Wij mogen van de anderen hetzelfde respect terugvragen, uiteraard.

Respect voor de complexiteit ook van de behoeften van elke mens. En datgene wat de mens vraagt of wat elk verschillend individu vraagt of groep vraagt om zijn behoeften te kunnen invullen.

Daar beleid rond voeren, is van fundamenteel belang en dat is wat wij doen.

Wij hebben bij dit alles natuurlijk ongelooflijk veel respect, zeker ook binnen deze provincie, voor ons cultureel erfgoed.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dit is helaas één van de modewoorden geworden van de laatste jaren. Alles is cultureel erfgoed geworden en als men niet meer goed weet welke benaming men moet gebruiken, is het plots cultureel erfgoed geworden.

Cultureel erfgoed – en laat ons daar twee seconden bij stilstaan, alstublieft, omdat wij binnen dit huis, binnen deze provincie daar ongelooflijk veel belang aan hechten - heeft in de loop van de tijd vorm gegeven, betekenis gegeven ook, aan het bestaan van de mensen.

Wij erven. Het woord zegt het. Het gaat om een goed dat wij erven. En dit gaat zowel over materiële als over immateriële goederen die wij uit het verleden erven, al beseffen wij vandaag en al zal elke historicus u vandaag kunnen vertellen dat de echte kennis van het verleden zienderogen afneemt, terugloopt. Men kent nog wel wat feiten, men kan nog wel aan een quiz deelnemen en men mag nog wel eens komen paraderen in De Laatste Show, dat is allemaal geen probleem, daar weet men nog wel een en ander over, maar men kent zijn verleden niet meer.

U kent het adagium en zeker datgene waar ik ten volle achter sta: een gemeenschap dat zijn verleden niet meer kent, dat zijn verleden niet heeft verwerkt, heeft ook geen toekomst.

Met andere woorden, belangstelling voor uw erfgoed is ongelooflijk belangrijk.

Of u uw verleden kent of niet, u leeft met dat verleden. En niemand is in die zin alleen maar zichzelf. Wij zijn het resultaat van heel veel zaken waar wij eigenlijk in de grond niets mee te maken hebben, die wij letterlijk hebben overgeërfd.

DEBATTEN

Wat cultureel erfgoed is, is moeilijk in twee of drie woorden uit te leggen en te zeggen. Het is een verzamelnaam waaronder een heleboel voorwerpen, verhalen, documenten, tradities vervat zijn. Wat dus ook betekent dat, wanneer u voor uw cultureel erfgoed belangstelling wil tonen en daar iets wil voor doen, u het altijd moet relateren aan de mens, maar dat het tegelijkertijd zo divers is dat u dat ook niet in één noemer, in één organisatie, in één instelling kunt vatten. Dit is onmogelijk.

Het gaat over datgene wat we van onze voorgangers hebben overgeleverd gekregen en wat wij bereid zijn door te geven aan degenen na ons. Of maken we tabula rasa met ons verleden en denken wij dat wij alleen maar door ons collectief geheugen uit te wissen of te doen alsof wij dat collectief geheugen niet meer moeten kennen, een nieuwe maatschappij zouden kunnen bouwen?

Dit is niet waar.

Wij beseffen dat vanuit dit huis maar al te goed en wij hebben enorme inspanningen geleverd, tot vandaag, om dit erfgoed te bewaren. Alle erfgoed in al zijn betekenissen. Dit gaat, echt waar, niet alleen over monumenten. Het gaat ook over monumenten. Maar het gaat ook over gebruiksvoorwerpen, tradities, verhalen, religie, zingeving in al zijn betekenissen van het woord.

Dit is ons erfgoed en wij dragen daar zorg voor.

Wij gaan zelfs een heus Erfgoedcentrum maken.

Ik zal daar straks iets meer over zeggen om het te limiteren in datgene wat wij binnen dat erfgoed kunnen doen.

Met andere woorden, het is mijn persoonlijke overtuiging dat wij binnen deze provincie met zijn allen verantwoordelijk zijn, want het opzetten van zo een beleid, van om het even welk beleid, is uiteraard niet de taak en ook niet het werk van één persoon, het is ook niet het werk van een deputatie, het is ook niet het werk van een administratie alleen. Het is het werk van ons allemaal, met zoveel als we hier zitten. En wij zijn te allen tijde samen verantwoordelijk, Collega's, voor wat wij doen of wat wij niet doen.

Binnen een beleid dat zichzelf respecteert is er niet alleen aandacht voor de grote dingen. Er is niet alleen aandacht - om het in termen te zeggen die wij kennen - voor de zogenaamde Centers of Excellence, voor wat in de grote steden gebeurt en wat er aan groot aanbod is, bijvoorbeeld Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen.

Ik zal daar straks vrij uitgebreid op terugkomen omdat ik het gevoel heb dat de collega's die het aanvallen het niet gezien hebben en dus ook niet weten waarover ze praten.

Het gaat niet alleen daarover natuurlijk. Het gaat niet alleen over wat er in de grote huizen gebeurt. Het gaat niet alleen over wat in de grote instellingen gebeurt. Maar het gaat ook en eigenlijk minstens evenzeer om wat er in ons dagdagelijks leven gebeurt en wat wij ook via de zich zelf gevormde instellingen en diensten en organisaties, die vanuit welke inspiratie dan ook, maar in ieder geval gegroeid zijn vanuit een heel concreet, direct aanvoelen van een nood, van een behoefte om zich te verenigen. Ik heb het mijnheer Van Hove horen zeggen: ook kunstenaars. Laat het amateur-kunstenaars zijn. Trouwens, amateur-kunstenaar is een schitterende benaming. Wie geen amateur-kunstenaar is, is geen kunstenaar. U moet van uw ding houden of u doet het slecht. Dus amateur is een eretitel en geen denigrerend gegeven.

Mensen verenigen zich. Nu, waar mensen zich verenigen om gestalte te geven aan hun leven, om aan zelfontplooiing te doen, wat dit ook, in welke betekenis het ook mag zijn en in welk domein het ook mag zijn, ook daar moeten wij aandacht voor hebben. Ook dit moeten wij ondersteunen.

Wanneer ik heb horen zeggen dat wij binnen onze overdrachten en binnen onze subsidies allicht te veel doen, dan is mijn antwoord daarop: neen, wij doen allicht nog veel te weinig omdat er ons waarschijnlijk - waarmee ik niet gezegd heb dat er niet een aantal dingen zijn die we misschien vandaag teveel doen binnen bepaalde sectoren, maar dan wacht ik op concrete voorstellen terzake - nog een heel aantal kleinere dingen ontsnappen omdat we het niet meer kennen. Allicht ook omdat velen van ons niet meer midden in dat leven staan en omdat een deel van onze administratie het ook niet meer is en wij al evenmin.

Er zullen allicht dus nieuwe noden bij ons nog niet zijn doorgedrongen. Daar moeten wij open voor zijn, want wanneer wij de open geest niet hebben, wanneer we niet vrij denkend zijn, dan gaan we ook nooit een goed beleid uitzetten, in alle vrijheid kunnen denken. Alle dogmatisme, alle fundamentalisme is niet compatibel, is niet verenigbaar met cultuur op zich.

Collega's, ik ga proberen vrij snel doorheen de tussenkomsten te wandelen, uiteraard te beginnen met de tussenkomsten van gisteren.

Wanneer ik hier en daar iets over het hoofd gezien heb, zal u mij wel tot de orde roepen.

Ik begin met collega Gillis.

Eens te meer een zeer gefundeerde, schitterende tussenkomst.

Ik ga uiteraard niet met alles akkoord. Dat is ook niet de bedoeling. Maar ik ben u wel zeer dankbaar voor de veelomvattendheid van uw visie op wat binnen dit huis gebeurt.

Ik heb u zeer kritische dingen horen zeggen. Terecht. Ik heb daar geen last mee. Dat is goed. Dat houdt ons levend. Ook dat is onderdeel van cultuur. Wij moeten naar elkaar kunnen luisteren, wij moeten met elkaar kunnen in debat gaan en wij moeten ook met elkaar van mening kunnen, mogen verschillen, en dit ook zonder welk gevaar dan ook aan elkaar kunnen zeggen.

Wat het Caermersklooster betreft.

U bent daarmee geïndigd. Ik ga ermee beginnen omdat ik eigenlijk vermoedde dat u ermee zou beginnen, had ik het in de voorbereiding helemaal vooraan gestoken. Ik dacht: Gillis kennende zal dat zo zijn, maar Gillis heeft mij liggen.

U kent de situatie vandaag.

Gezien de grote omvang in geld van het nog te restaureren deel, hebben wij het ontwerp in loten moeten opsplitsen.

Het eerste lot ligt bij de minister. Het is geraamd op 1 954 000 EUR en het ligt sinds juli 2004 bij de Vlaamse gemeenschap. Een belofte van toelage is tot op vandaag niet verleend. Wij wachten er met bijzonder veel spanning op, uiteraard.

Het STAM, gecombineerd met 'waarom gaan wij meespelen in het schitterende project rond een stadsmuseum, dat inderdaad veel meer is dan alleen maar het museum van de stad Gent, dat ruimer is? Dat is de reden waarom wij kunnen meespelen en enthousiast meespelen. Waarom daar in eigendom treden terwijl wij in een aantal andere gevallen, zoals het Poëziecentrum, zoals Netwerk Aalst, zoals het Nieuwpoorttheater, de vzw C. de la B., het Muziek Lod en het Europees Cartooncentrum het op een andere manier doen?

De reden is eigenlijk tweeërlei.

Ten eerste omdat de stad Gent, die de initiatiefnemer is van het geheel, aan ons vroeg of wij 2 000 000 EUR ineens konden op tafel leggen, quod non.

Dat kunnen wij niet binnen een gewone begroting.

We konden alleen maar die 2 000 000 EUR opbrengen wanneer wij het konden gaan lenen. Wij kunnen maar gaan lenen wanneer we in eigendom gaan. Het gaat daarenboven daar over een zeer goed afgebakend geheel. Het heeft dus niets te maken met wantrouwen of vertrouwen in de ene of in de andere. Neen, het heeft puur te maken met praktische overwegingen. Daarenboven is het bijkomende verschil dat wij in het STAM alleen gaan bijdragen voor de 2 000 000 EUR in de bouw van ons deel in het geheel. Voor de rest houden wij er onze handen af. Wij gaan geen bijkomende ondersteuning, voor wat dan ook, geven. Daar waar wij 29 000 EUR, in andere gevallen 60 000 EUR, dan in nog een ander geval 70 000 EUR per jaar geven aan de vzw's, gaande van het Nieuwpoorttheater tot C. de la B., tot het Poëziecentrum, enz. om investeringen die zij doen af te betalen en die tegelijkertijd ook als werkingsmiddel dienen om hun dagdagelijkse werking mee te helpen betalen.

Dat is bijvoorbeeld heel duidelijk zo in Netwerk Aalst, waar men een deel van wat wij subsidiëren gebruikt voor een gewone werking.

Dit is evenzeer waar voor het Nieuwpoorttheater. Ook daar is de 60 000 EUR die wij jaarlijks spenderen – en wat dus 10 000 EUR meer is dan wat het voordien was – bedoeld om een aantal noodzakelijke werken die ze moesten uitvoeren mogelijk te maken, maar tegelijkertijd ook als ondersteuning, als betaling voor hun dagdagelijkse werking.

Dan eventjes iets over het Ename Expertisecentrum.

Ik denk dat ik door daarop te reageren en daarover te praten tegelijkertijd al een deel van wat collega Beke gezegd heeft in het verhaal kan brengen.

Wat is het Ename Expertisecentrum?

Als daar verwarring over bestaat, zal het wel aan mij liggen. Dan zal het wel aan een gebrek zijn aan communicatie hier in deze raad. Misschien ook aan het gebrek aan vraagstelling terzake.

DEBATTEN

Ename bestaat eigenlijk uit het hele project. Wat wij in zijn geheel noemen het Ename 974-project bestaat uit drie luiken in zijn beheerstructuur. Alles vertrekt vanuit deze provincie, vanuit dit bestuur, met zijn museum en site. De archeologische site en het museum worden beheerd door het museum dat nu, samen met Velzeke, in één koepelstructuur zit, weliswaar met beiden nog hun eigen werking op het eigen vlak in Velzeke en in Ename.

Daaronder functioneren twee vzw's. De oudste vzw is Sako, Steun aan Archeologie en Kunst Oudenaarde. Dat is een vzw die sinds jaar en dag bestaat, die al is opgericht op het moment dat de provincie in het verhaal nog niet betrokken was. Die doet datgene wat hij zegt: steun aan archeologie en kunst Oudenaarde. Dus duidelijk een lokaal karakter.

Wat is gebleken in de loop van de evolutie?

Dat naarmate het Ename-project bekender en bekender werd er ook behoefte was aan een andere structuur, een vzw-structuur.

Waarom een vzw?

Omdat men daardoor een reeks derden gemakkelijker kan betrekken met hun centen. Europa bijvoorbeeld. Ik zeg daar straks iets meer over. Willen we die kunnen betrekken, kan men als overheid geen beroep doen op subsidies vanuit Europa, maar heeft men een vzw nodig die zich op het nationale en het internationale vlak gaat bewegen.

Wanneer wij nu de subsidies die uitbetaald werden aan Sako en aan het Ename Expertisecentrum - de tweede vzw, de nationale en internationaal gerichte vzw - wat blijkt dan?

Dat die subsidies gingen scheef hangen gezien de werking en dat Sako een reeks dingen deed die eigenlijk tot het internationale luik behoorden, maar waarvoor binnen Sako er niet de personeelsstructuur was om het te doen en wij dan binnen het Ename Expertisecentrum wel hebben.

Van waar dat personeel komt en hoe het betaald wordt, zeg ik straks wel.

Wij zijn dus gaan switchen met de middelen en wij hebben een deel middelen bij Sako weggenomen om ze in het Ename Expertisecentrum toe te voegen, met dien verstande dat de globaliteit van de middelen die besteed worden dezelfde zijn van vorig jaar min de 2 % die op alle overdrachten zijn toegepast, dus ook hier.

Iets over het Erfgoedcentrum dat we gaan bouwen, dat dus een Provinciaal Erfgoedcentrum is.

Ik heb gisteren gehoord dat men ervan uitgaat dat dit Erfgoedcentrum gebouwd zal worden voor het Ename Expertisecentrum.

Neen, in geen geval.

Wat wordt dat Erfgoedcentrum ?

Om te beginnen wordt het een kenniscentrum rond erfgoed. Het wordt een driepoot waarbij het centrale gegeven het museum is waar wij binnen het Erfgoedcentrum een uitbreiding zullen hebben van onze vaste tentoonstellingscollectie, maar tegelijkertijd ook ruimte en mogelijkheden zullen hebben om wisseltentoonstellingen te houden, van waar die ook komen in de wereld. Iets wat vandaag niet kan. Dat is het eerste luik, belangrijk.

Een tweede luik, waarover we met de vorige minister van Cultuur de besprekingen begonnen waren en een principeakkoord hadden gemaakt dat de Wetenschappelijke Instelling van de Vlaamse Gemeenschap inzake archeologie een akkoord zou maken met de provincie - niet met het Ename Expertisecentrum, laat daar geen onduidelijkheid over bestaan - en waarbij het VIOE een deel van het gebouw gaat afhuren om daar een deel van haar labo's in onder te brengen en om een collectie te stockeren. Tegelijkertijd wordt er ook een buitendienst bestemd die voor heel de provincie zou functioneren vanuit Ename.

Dit is een akkoord waarvan ik weet dat de vorige minister het zeer genegen was en de huidige minister evenzeer. En vandaag zijn wij bijna zover dat het convenant, de afspraak, de overeenkomst zal worden voorgelegd, uiteraard aan de minister om te beginnen, want het voorstel zal van daar uit komen. Daarna zal het hier in deze raad komen om de voorwaarden vast te leggen binnen dewelke het VIOE in het Erfgoedcentrum zal functioneren.

Het derde luik zal natuurlijk de internationale en de nationale werking zijn die wij vanuit dat Erfgoedcentrum gaan opzetten.

Het is natuurlijk de bedoeling dat er in het Erfgoedcentrum regelmatig colloquia, nationale en internationale ontmoetingen zullen worden georganiseerd.

Zal dit bureauruimte vragen?

Neen, omdat hetgeen wat nu binnen het Ename Expertisecentrum werkt allicht niet in het Erfgoedcentrumgebouw zal komen, maar op een andere locatie vlakbij zal gehuisvest worden.

Resumerend wat dat betreft:

- het centrale gegeven, dus ons eigen bestuur, via de weg van het museum;
- daaronder zitten twee vzw's: één voor de lokale werking, één voor de nationale en internationale werking.

Wat doet bijvoorbeeld dat Ename Expertisecentrum?

Ik geef een kort overzicht van dingen waar we mee bezig zijn. Ik zal straks ook iets zeggen over de mensen die lid zijn van deze vzw. Overigens, ik vermoed dat de statuten die u heeft ingezien de verouderde zijn omdat nu pas – een paar weken geleden – de nieuwe statuten zijn goedgekeurd in de algemene vergaderingen omdat wij ons moesten aanpassen uiteraard aan de nieuwe wetgeving terzake. Statuten die overigens in de feiten gemaakt zijn hier in dit huis door onze eigen Juridische Dienst. Tussen haakjes: er ligt vandaag bij onze juridische dienst een voorstel van convenant. Zoals er een voorstel van convenant ligt bij de minister - een samenwerkingsakkoord tussen het VIOE en dit provinciebestuur - ligt er eenzelfde voorstel klaar voor juridisch advies bij onze Juridische Dienst tussen het Ename Expertisecentrum en dit bestuur.

Dit voorstel ligt klaar. Daar is maanden aan gewerkt in samenspraak tussen onze Juridische Dienst en de mensen die op het veld in Ename bezig zijn.

Het ligt vandaag bij onze dienst voor een laatste slotadvies en wij verwachten het één van de komende dagen of weken.

We zullen dan zien of er nog fundamentele opmerkingen of bedenkingen zijn of niet.

Hetzelfde geldt trouwens ook voor de convenant die we met de Vlaamse gemeenschap afsluiten.

Waarom duurt het allemaal zo lang?

Omdat het effectief moet getoetst en gecheckt worden op zijn juridische juistheid.

Wat doet dat Ename Expertisecentrum?

Ze zijn vooral nationaal en internationaal bezig.

Wat doen we nationaal ?

Er is, waar u gisteren hebt op gealludeerd, het project Ronse.

Het schepencollege van Ronse heeft ons gevraagd om mee te werken bij de interpretatie en presentatie, hoofdzakelijk vertrekkend van de crypte, heel belangrijk, onder de Sint-Hermeskerk in Ronse, maar tegelijkertijd om hun erfgoed, vooral hun monumentaal, maar ook hun economisch erfgoed, te gaan valoriseren wat zich in een straal van 500 meter bevindt, vertrekkend van de Sint-Hermeskerk. Dan hebt u eigenlijk de gehele historische kern. Dat betekent de middeleeuwse kern, maar tegelijkertijd ook de 19de-eeuwse kern van Ronse.

Het is een vraag van het schepencollege - ze betalen daar overigens ook voor – om met hen samen te werken om dit uit te bouwen.

Idem voor het Sint-Baafs.

Er is een vraag binnen om rond de presentatie van het Lam Gods samen te werken. Aangezien het hoogkoor allicht voor vijf jaar onttrokken zal zijn aan het oog van om het even welke bezoeker - niemand zal het nog kunnen zien - is men nu al bezig met alles zeer nauwkeurig te filmen en te fotograferen zodanig dat wij een beetje volgens het systeem dat wij in Ename hebben toegepast bij de verbouwing, de restauratie van de kerk aldaar, om mensen toe te laten van twee dingen te kunnen zien: we gaan met camera's werken die de werken kunnen volgen zodanig dat de mensen zullen kunnen volgen wat er aan het gebeuren is, informatie daarover zullen kunnen krijgen en hun tegelijkertijd confronteren met de toestand zoals die was, want na vijf jaar is de kans groot dat een hele reeks mensen niet eens meer weet hoe het eruit zag.

Het project Vinkt loopt. Alleen wordt er nu nog gewacht op een paar eigendomsproblemen die zich in Vinkt zelf stellen.

Er is het project mondelinge geschiedenis waar we zeer actief mee bezig zijn.

Wat is er op buitenlands gebied aan het gebeuren?

U hebt er zelf op gealludeerd.

DEBATTEN

Wij zijn via de ambassadeur van Vietnam door de minister van Cultuur van Vietnam gevraagd om naar Hanoi te gaan om daar te kijken in welke mate wij de presentatietechnologie en de interpretatiemogelijkheden ter beschikking kunnen stellen met een team waarover wij beschikken. Het team bestaat uit kunsthistorici, ingenieurs, archeologen en historici. Ik kan u verzekeren dat vooraleer die mensen elkaars taal verstaan, het wel een tijdje duurt.

Dit is allicht de sterke van heel dit project.

We worden gevraagd in Vietnam.

We zijn gevraagd in Rwanda omdat men daar – en ik ben blij dat ze ons vragen – een paar musea rond de genocide wil opzetten.

We weten allemaal natuurlijk hoe verdomd moeilijk het is om zo kort na die afschuwelijke gebeurtenissen daarrond een paar centra te gaan bouwen zonder dat men de haat aanwakkert in plaats van te proberen de vrede te verkondigen.

Er is het Enamecharter, ICOMOS, u wel bekend. Een wereldorganisatie die op haar laatste algemene vergadering die ze in Beijing, in Peking, heeft gehouden een paar maanden geleden, akkoord is gegaan met het Enamecharter.

Wat is dat?

Daar staan de grote lijnen in hoe men zich moet gedragen bij de interpretatie en de presentatie van allicht moeilijker of delicaat erfgoed. Ik heb daarnet een paar voorbeelden van delicaat erfgoed gegeven. In Vietnam zullen ze ons vragen om hen bij te staan bij de uitbouw van musea rond de Vietnamoorlog. Dit is delicate materie.

We hebben daar een charter over geschreven dat drie jaar voorbereidend werk gevegd heeft, de wereld rond is gegaan. Iedereen heeft daarop gereageerd, want in ICOMOS zijn zowat alle landen van de wereld vertegenwoordigd. Dit zal in Toronto aanvaard worden, ook onder die benaming. Dat betekent dat we op die manier deze provincie letterlijk op de wereldkaart zetten.

Er is het EPOCH-project – Excellence in Processing Open Cultural Heritage.

Het is een Europees project dat samen met de universiteit van Brighton wordt opgezet en waar Brighton en Ename de draaischijf zijn voor heel Europa rond het opzetten van technologie in verband met cultureel erfgoed.

Wanneer die mensen in Ename vandaag functioneren, worden ze voor 99 % op de budgetten van dit Europees programma betaald.

Er is het Chironproject. Dat is een uitwisselingsproject waarbij internationale wetenschappers naar Ename komen, vaak voor een jaar. Op dit ogenblik zijn er hier twee Griekse wetenschappers die gedurende een jaar mee komen functioneren ter plekke.

Er is de organisatie van ons jaarlijks internationaal colloquium. Ik verwijs naar het colloquium dat we in deze ruimte hebben gehouden rond moeilijk erfgoed. Herinner u de confrontatie van een Palestijn met een Jood, een Israëli over een zelfde erfgoed, de confrontatie van een Amerikaanse wetenschapper met een Vietnamees, Zuid-Afrikanen die met elkaar geconfronteerd zijn rond hun verleden, enz.

Wij zijn bezig in het Joodse erfgoedproject in Auschwitz, niet in het kamp, maar in het stadje.

Er is de samenwerking met de Belgische opgravingen in Jordanië, waar wij op dit moment vrij actief bezig zijn.

Er is de samenwerking met de Universiteit van Maryland waar bijvoorbeeld jaarlijks studenten van de universiteit op hun kosten gedurende twee maanden komen functioneren in Ename.

Op die manier zetten wij deze provincie op de kaart.

In Beijing is beslist door ICOMOS Wereldorganisatie dat Ename erkend is als het Centrum voor het Internationaal Comité voor Interpretatie van Erfgoed. Dat betekent in concreto, in mensentaal, dat wij erkend zijn als secretariaat voor alles wat met wetenschappelijk onderzoek en toepassing te maken heeft rond erfgoed.

Collega's, ik denk dat wij op die manier een niet geringe bijdrage leveren tot wat deze provincie kan, tot waartoe ze in staat is en ook de bekendmaking van dit bestuur. Het is dit bestuur dat in alles erkend wordt, wees maar gerust, waardoor wij wereldwijd rondgaan.

Diplodocus Dekes.

Een stuk handelend over archeologie dat voorzien is – of het zal doorgaan weet ik nog niet zeker omdat we nog aan het onderhandelen zijn – op de site in openlucht. Het is een coproductie geweest indertijd tussen NTGent en de KVA in Brussel. Het heeft op beide locaties gespeeld, is hernomen geworden en heeft tot op vandaag voor ongeveer 30 000 toeschouwers gespeeld.

Wij gaan ervan uit dat op vraag van de acteurs, die bijzonder graag op In Situ, in openlucht, buiten, in Ename zouden spelen, omdat het stuk er zich toe leent en ook omdat Tom Lanoye, die de auteur is van het stuk, er zich toe verbonden heeft om het stuk een beetje bij te sturen, aan te passen aan de locatie waarin het zou spelen.

Daarbij zal de overeenkomst die wij zullen maken met het NTGent, als we er in lukken om één te maken, een all-in contract zijn. Dat wil zeggen dat er geen bijkomende uitgaven, niet voor tribunes, niet voor podium, niet voor verlichting, zal gevraagd worden. Alles zal één geheel moeten zijn en we gaan het akkoord maar sluiten wanneer wij een relatief grote graad van zekerheid hebben dat we break-even zullen draaien.

Wij moeten om break-even te kunnen draaien ongeveer 8 000 toeschouwers hebben, wat eigenlijk niet zoveel is.

We hebben enige ervaring met openluchttheater en we hadden jaren geleden bij openluchtvoorstellingen in Ename 15 000 toeschouwers.

Als we nu tussen de 8 000 à 10 000 toeschouwers halen, plus de sponsoring die er sowieso zal komen, dan zijn wij er. In oude Belgische frank is de deadline die ikzelf gesteld heb naar het NTGent toe dat ze alles moeten kunnen brengen voor 4 000 000 BEF en dat ze daarvoor 11 keren moeten spelen plus een première.

De Monumentenwacht moet het met 6 000 EUR minder stellen.

Dat is correct. Omdat de Monumentenwacht is meegenomen in het geheel van degenen aan wie inspanningen werden gevraagd.

Maar we moeten toch relativiseren.

Het gaat effectief over 6 000 EUR. Dat is 2 % op de subsidie van de provincie, maar op het inkomen van de Monumentenwacht is dit 0,80 %. Dus het inkomen van de Monumentenwacht in zijn geheel, met de vermindering van onze subsidie, is 0,80%.

Indien zou blijken dat de werking in het gedrang zou komen omdat men 0,80% minder inkomen heeft, dan zullen wij samen wel verstandig genoeg zijn om ergens 6 000 EUR te vinden in de loop van volgende jaar. Er zal wel ergens 6 000 EUR over zijn, al is het maar omdat ik u nu al bijvoorbeeld kan zeggen dat wij bericht gekregen hebben – weze het nog informeel – van de forumprojectgroep dat ze de 29 000 EUR die wij dit jaar nog moesten betalen niet meer moeten hebben omdat er nu nog wat geld over zou zijn op de rekening en omdat zij hebben opgehouden te bestaan. Dus daar hebben we al ruimte.

Ik weet dat het zeer gevaarlijk is om dat hier te zeggen, want iedereen zit al te denken: ik weet hoe het te besteden.

Troost u, ik ook.

Vragen over het Openbaar Kunstbezit van Vlaanderen en de Raoul Servaisstichting.

Die vragen zijn binnen en zijn eigenlijk ter behandeling bij collega Verleyen.

Als ik mij goed herinner hebben wij een principiële beslissing genomen dat wat Openbaar Kunstbezit in Vlaanderen betreft het principieel zou kunnen, weze het niet in het eerste deel. Zo lang de restauratiewerken duren, kunnen wij daar niemand toelaten, maar indien OKV plots in grote nood zou komen, Collega, kunnen ze alleszins in het achterste deel gehuisvest worden wachtend op de restauratie van het voorste deel, waar dan tegelijkertijd ook de vraag van de Raoul Servaisstichting zal worden meegenomen omdat het geen zin heeft van nu aan de Raoul Servaisstichting te zeggen dat ze voorlopig naar het achterste deel verhuizen. Dat heeft voor de stichting geen zin, maar dit zou voor OKV wel eens een oplossing kunnen zijn.

Wat de Handelsbeurs betreft en de subsidie.

De Handelsbeurs verricht inderdaad schitterend werk. Niemand die daaraan twijfelt. En een uitdaging van de volgende legislatuur zal allicht zijn om te overwegen en te kijken in welke mate de Handelsbeurs als Center of Excellence, of in ieder geval als belangrijke cultuuractor, zou moeten worden meegenomen. Niemand die eraan twijfelt dat wat in de Handelsbeurs gebracht wordt van bijzonder hoog gehalte en niveau is.

DEBATTEN

Wat de scheepswerf van Baasrode betreft.

Ook daar zit het dossier in een eindfase. Het ziet ernaar uit dat naast wat tot nu toe allicht heel binnenkort afgewerkt zal zijn, wij aan de volgende fase zullen kunnen beginnen zodanig dat ook dit een dossier is dat uiteindelijk toch beslag zal kunnen krijgen.

Het letterenbeleid.

Ik hoor niet graag zeggen dat wij in het kader van het letterenbeleid eigenlijk niets zouden doen.

Ik geef een overzicht :

- wij subsidiëren negen verenigingen en tijdschriften rond letterkunde voor ongeveer 18 000 EUR;
- het Poëziecentrum, 49 500 EUR. Dat is toch niet niets;
- de Universiteit van Gent en de Universiteit van Antwerpen. Er is verwezen naar Louis Paul Boon. Wij hebben 25 000 EUR per jaar veil voor de realisatie van het uitgeven van het verzamelde werk van Louis Paul Boon. Ik hoor dus niet graag zeggen dat we het op stuk van de letteren laten afweten;
- we hebben dan occasionele ondersteuning;
- er is de Prijs voor Letterkunde van de Vlaamse Provincies die wij mee ondersteunen;
- er is onze eigen Prijs voor Letterkunde;
- het Anton van Wilderodehuis, inderdaad. Ook ik zou veel liever hebben dat het wat sneller gaat. Maar goed. U kent de afspraken die we gemaakt hebben, de overeenkomsten die ondertussen, gelukkig, met de familie gesloten zijn. Maar u weet ook dat er een afspraak was dat mensen, althans in het ene huis, konden blijven wonen zo lang zij in leven waren. Ik herinner mij dat u gisteren uw bezorgdheid uitte over het feit of ik niet plots zou doodvallen. Nu, ik voel mij relatief goed. Dus wie daar zou op hopen ... We wachten ook daar op de volledige beschikking, maar het zal allicht ook niet meer voor deze legislatuur zijn;
- ik verwijs naar de Weg naar Boekegem. Toch heel belangrijk wat wij in het kader van de bekendheid van de leescultuur en de leesbevordering in deze provincie doen.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik heb geantwoord op ongeveer alles wat de beide collega's gisteren in hun zeer uitgebreide en zeer goede tussenkomst hebben gesteld, ook aan vragen, ook aan bedenkingen.

Ik zie hier plots, Collega Beke, de vraag: zijn er voldoende middelen voorzien in 2006 ?

Antwoord: ja.

Er zijn trouwens op voordracht en op voorstel van onze administratie en van de conservator van het museum in Ename voorstellen gekomen die we uiteraard allemaal mee hebben genomen.

Het cultureel beleidsplan. Ik geloof dat het er is. Ik denk dat wij sterk bezig zijn.

Grondige evaluatie van de Centers of Excellence. Ja, natuurlijk.

Grondige evaluatie van onze steun aan het NTGent.

Ik heb gehoord wat collega Lootens terecht heeft gezegd. Wij zijn – en ik zeg wij omdat dit eigenlijk geen koppelsubsidiëring is in de nefaste betekenis van het woord. Het is een gekoppelde subsidie, maar het is geen koppelsubsidie – gekoppeld aan de subsidie van de Vlaamse Gemeenschap, maar tegelijkertijd zijn wij betrokken in de raad van bestuur. Met andere woorden, wij bepalen voor een deel mee het beleid dat wordt uitgezet. Dat kan men niet in alles zeggen.

In monumentenzorg ligt dat compleet anders. Daar hebben wij niets te zeggen, alleen te betalen. Daar is het letterlijk van 'soit belle et tait toi'.

Hier niet. Maar het is waar dat wij zullen moeten overwegen. En mijn antwoord is: ja, we zullen het moeten doen.

We gaan natuurlijk de verhoging van onze klassieke subsidie moeten doen omdat nu eenmaal, naar mijn gevoel terecht, de minister beslist heeft om de subsidiëring voor het NTGent op te trekken. En wie dat zou verwijten, hier zitten mee twee schuldigen. Wij hebben enthousiast meegewerkt om te proberen een dossier klaar te krijgen dat in Brussel blijkbaar deze keer de minister wel heeft kunnen overtuigen en de komst van Johan Simons heeft daar uiteraard een belangrijke rol in gespeeld.

Mijnheer Joris, het zal u misschien verwonderen, maar ik volg u voor een groot deel in wat u zegt.

Het is uiteraard waar dat wij afschuwelijk moeten opletten om niet in de val te trappen van enkel hetgeen waardevol en vernieuwend is. Dat is uiteraard niet waar. Indien wij in die val trappen ontkennen wij het bestaan van een eigen verleden. Wij hebben een verleden. Wij moeten de groten uit ons verleden blijven eren en er proberen uit te leren.

Ik volg u wanneer u zegt om op te letten en niet in de val te trappen.

Welk mensbeeld hebben wij vanuit deze provincie? Ik denk dat ik het reeds een stuk gezegd heb in mijn algemene inleiding. Van een ding ben ik wel overtuigd: een samenleving gaat aan zijn structuren kapot, niet aan derden. Ik ken in de geschiedenis geen enkele staat of instelling die kapot gegaan is aan aanvallen van buiten. Men gaat kapot aan zichzelf. Men implodeert. Wanneer men niet meer in staat is zich te weer te stellen, gaat men ten onder. Dan zegt men: "We zijn aangevallen door derden." Maar die derden hebben kans gekregen door de eigen zwakheid. Indien de morele waarden die aan de grondslag liggen van een samenleving, niet meer beleefd worden gaat die samenleving eraan. Er kan een andere ontstaan.

Het is mijn overtuiging dat bij de implosie van de communistische regimes in Oost- en Centraal-Europa, ondanks het vele goede dat ze gedaan hebben en de schitterende doelstellingen die ten grondslag lagen bij degenen die er in den beginne bij waren, kapotgegaan zijn aan aanvallen van buiten. Geen enkele! Men gaat kapot aan zichzelf. Wanneer men niet meer in staat is zich te weer te stellen, dan gaat men ten onder waarbij men zegt dat men aangevallen is door derden. Die derden hebben kans gekregen door eigen zwakheid. Indien de morele waarden die aan de grondslag liggen van een samenleving niet meer beleefd worden, gaat de samenleving eraan. Er kan een andere ontstaan.

Wij moeten opletten dat wij niet hetzelfde tegenkomen. Wij moeten niet de moralist uithangen, maar onze morele waarden, namelijk de waarden van grote verdraagzaamheid, openheid van geest en denken, zeer goed koesteren of we gaan eraan kapot. Men kan ook maar 'ik' zijn indien er een ander is. Het 'ik' heeft geen zin indien de andere er niet is of indien hij of zij zich niet kan relateren aan de andere. Ook dat moeten wij in ons gehele cultuurbeleid meenemen.

Ik volg u niet wanneer u het hebt over een paar concrete voorbeelden van Chokri. Ik weet dat ik er hier niet veel mag over vertellen omdat ik de persoon te goed ken. Ik ken zijn waarden niet enkel als artiest maar ook als mens. Het is een schitterende mens. Ik heb Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen en de Leeuw van Vlaanderen gezien, zoals ik ook nog andere stukken van Chokri gezien heb.

Ik discussiër vaak met hem. Ik heb een paar omstandigheden die het mij misschien iets gemakkelijker maken om in dat wereldje mensen te ontmoeten. Ik kan u verzekeren dat hij noch met zijn Leeuw van Vlaanderen, noch met Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen geprobeerd heeft wie dan ook te kwetsen. Hij wil wel eens schofferen. Maar goed, wie daar last mee heeft zal het uiteraard in een groot deel van zijn leven moeilijk hebben.

Stoor ik mij aan de affiche? Neen, ik ben nochtans ook een christen. Ik ben dat tot vandaag. Heb ik mij gestoord gevoeld? Neen, ik heb mij vaak aan andere dingen geërgerd, maar niet aan deze affiche, die ik overigens heel mooi vind en waarmee hij de bedoeling gehad heeft om eventjes de aandacht te krijgen. Dit is hem perfect gelukt. Dit stuk had nooit de belangstelling gekregen indien de pers en de media er niet op die manier op gereageerd hadden.

Ik kom bij collega Van Hove.

De vele amateurkunstenaars die zich effectief verenigen op vele plaatsen in Oost-Vlaanderen, mekaar steunen en effectief problemen hebben vragen niet zozeer onmiddellijk veel geld, maar de mogelijkheid om hetgeen wat binnen hun creativiteit tot stand gebracht werd, te kunnen tonen. Daar is op de eerste plaats de lokale overheid verantwoordelijk, maar evenzeer wij. Wanneer ze buiten de grenzen van hun gemeente willen treden, moeten wij dat mogelijk maken. Het is ook mogelijk. Wanneer er concrete vragen komen kunnen wij er positief op antwoorden. Dit hebben wij overigens reeds gedaan. Wij hebben voorbeelden van groeperingen die wij binnen onze eigendommen de kans geven om tentoon te stellen. Wij hebben ook al theater in de orangerie in Wachtebeke toegelaten. Ook dit kan. Men kan zelfs beroep doen op financiële middelen wanneer de vraag gesteld wordt om rond een bepaald project te ondersteunen.

Moeilijker zou allicht het Caermersklooster zijn. Dit is een schitterende ruimte maar tegelijkertijd een hondsmoeilijke ruimte. U moet opletten wanneer u daar kunstenaars naartoe brengt dat u ze niet vermoordt omdat u ze een ruimte ter beschikking stelt die ze niet kunnen vullen. Ook dat moet vraag per vraag bekeken worden. Het is goed dat u er de aandacht op vestigt. Uiteindelijk zijn dit zaken waar wij niet dagelijks zouden aan denken.

Mevrouw Claeyssens, participatie van specifieke doelgroepen. Wat doen wij hier? Wij proberen hier een en ander op te zetten. Wij werken rond gehandicapten. Er worden bijvoorbeeld gespecialiseerde sociaal-culturele instellingen en projecten die daar voor werken gesubsidiëerd. U kent ze: Handicum Assenede, Music for Specials, Centrum Opera in Evergem, enz.

DEBATTEN

Bijzondere aandacht gaat inderdaad naar mensen in kansarmoede. Dit is zeer moeilijk en tegelijkertijd ook delicaat. U kan deze ondersteuning niet afficheren of ermee uitpakken. Het zou niet eerlijk zijn. Toch proberen wij ook daar via een paar sociaal-artistieke projecten zoals Victoria Deluxe en De Vieze Gasten, te ondersteunen. Dergelijke kansarmen komen inderdaad normaliter niet naar de Opera, ook al betaalt u hun ingangsticket, omdat het niet in het directe verlengde ligt van wat ze willen. Daarom proberen wij via andere sociale artistieke projecten te ondersteunen. Wij hebben dan de verenigingen met heel specifiek educatieve werking waar wij proberen, via hun werking, door te dringen tot die groepen die evengoed als gelijk welke andere groep recht hebben op cultuur en cultuurbeleving.

Collega Van Hove, de Tarandusmolen behoort tot de oudste stenen windmolens in Vlaanderen. Wat u gezegd hebt is uiteraard correct, maar wat is de reële situatie? We hebben indertijd met het gemeentebestuur van Gavere rond de tafel gezeten om te kijken in welke mate er in een synergie tussen de gemeente Gavere en de provincie rond deze molen, die overigens beschermd is als monument, iets te doen valt. Daar is afgesproken dat er een informatief overleg zou zijn na juni 2004 met de conservator wat tot op vandaag niet gebeurd is.

Het is de wettelijke verplichting van de privé-eigenaar om zijn monument in stand te houden. Indien wij dit zouden aankopen en restaureren zeggen mijn diensten dat men moet rekenen op een bedrag van 700 000 EUR omdat het om een molen gaat die inderdaad door jarenlange verwaarlozing, niet te wijten aan de gemeente Gavere, maar aan de privé-eigenaar die er eigenlijk niet al te gek veel aandacht heeft aan besteed.

Overigens, indien wij molens die in erbarmelijke toestand zijn, zouden aankopen en restaureren dan zijn er 10 à 15 andere die aan de deur staan om mee te gaan.

Laat dit nog geen argument zijn. Het allereerste argument is dat deze molen in een dermate vergevorderde staat van ontbinding is dat restauratie een ongelofelijk dure grap is geworden.

Nogmaals, dit is niet de schuld van de gemeente of de provincie.

Collega De Loor, in verband met het PAM te Velzeke heb ik mij kwaad gemaakt. U kent de geschiedenis, dus ik moet ze niet ten gronde herhalen. Ik was net in de zitting van de bestendige deputatie wanneer de verhitte debatten over de overname van het toen stedelijke museum Zottegem naar de provincie zijn gekomen en de grote discussie over de naamgeving aan de orde was. Dit is mijn allereerste herinnering aan de debatten in deze raad. Toen was ik geen gedeputeerde van cultuur.

Voor alle duidelijkheid wil ik toch onderstrepen, Collega, dat ik nooit tegen de derde vleugel geweest ben. Ik zal het allicht wel verkeerd begrepen hebben. U weet welke inspanningen het provinciebestuur gedaan heeft voor het PAM te Velzeke, die we vandaag nog altijd doen.

Die derde vleugel is gebonden aan een aantal wettelijke voorschriften die ik niet heb uitgevonden, gelegen in een zoning waar niemand het kan verhelpen dat het in deze zoning was en waar dit uiteindelijk dankzij de zeer goede zorgen en inspanningen van dit bestuur en onze ambtenaren, nu zal geregeld zijn.

Wat betekent nu weggunen?

1. is er budgettaire ruimte? Ja;
2. is het een nieuw project? Neen, het is meegenomen in de meerjarenplanning waar men terecht zo graag naar verwijst.

Is er een meerjarenplanning gemaakt? Er is uiteraard die derde vleugel in opgenomen voor een bedrag van ongeveer 3 000 000 EUR wat in de begroting heeft gestaan en er weggehaald is omdat het geen zin heeft om een bedrag in een begroting te schrijven waarvan u weet dat u het niet zal kunnen realiseren. Dat zal allicht voor 2006 nog het geval zijn.

Het PRUP is afgewerkt in zijn ontwerpfase en definitief goedgekeurd in de raad van 22 november. Na de goedkeuring van de Vlaamse minister, die binnen de 60 dagen moet gebeuren en allicht in maart mag worden verwacht, zal de fase van aanbesteding beginnen. Voorontwerp: 90 dagen. Ontwerp: 120 dagen. Wanneer u dit op een realistische manier samentelt dan weet u dat het eind 2006 is. Is dat onze schuld? Neen, we mogen blij zijn dat eindelijk het einde in zicht is.

Wat is het voordeel? U moet van elk nadeel ook een voordeel proberen te maken. Het voordeel is dat we ondertussen het architectenbureau aangesteld hebben. Zij zijn dus volop aan het werk. Daarvoor zijn de budgetten ingeschreven, met name ongeveer 500 000 EUR. Het voordeel is dat het een langere periode is waarbij de verantwoordelijken binnen het museum met de architecten kunnen discussiëren. Ik kan u verzekeren dat de discussies niet altijd eenvoudig zullen zijn. Aan een zaak zal de hand moeten gehouden worden, namelijk dat er op een bepaald moment gezegd wordt dat het gedaan is. Bij elk voorontwerp dat u te zien krijgt ontstaan weer andere ideeën. Er komt een moment dat u 'stop' moet zeggen. Ik heb het gevoel dat de verantwoordelijken in Velzeke daar nog niet aan toe zijn. Zij hebben ook nog veel tijd.

Het komt er dus. Het is meegenomen in de meerjarenplanning.

Ik kom nu bij collega De Cuyper in verband met de uitleenposten.

Gaan we er nog bijmaken? Neen, althans niet in de huidige bedoeling, namelijk met drie grote uitleenposten. Ik hoor u graag zeggen dat Gent centraal ligt. Dit betekent niet dat Gent altijd even gemakkelijk bereikbaar is, maar Gent ligt wel centraal. We gaan de hoofdpoot in Gent houden. We hebben er een in Sint-Niklaas en in de toekomst zullen we er ook een hebben in Geraardsbergen. In de drie locaties is hetzelfde materiaal voorhanden, zo goed als mogelijk afhankelijk van de technische mogelijkheden ter plaatse van wat er kan gestapeld worden. Het is in ieder geval de bedoeling om iedereen op dezelfde manier te behandelen. De aankoop van nieuw materiaal geldt voor de drie posten. Dit geldt uiteraard ook voor de vervanging van versleten materiaal. Op die manier zullen wij in het centrum en in de twee uithoeken van de provincie uitleenposten hebben waardoor we onze service kunnen verbeteren.

'Les Ballets C de la B'. Is het nog verantwoord 'C de la B' te subsidiëren?

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, indien we C de la B niet meer subsidiëren dan moeten wij Muziek Lod niet meer subsidiëren, alsook een groot aantal zaken. Het is hoe dan ook een internationaal befaamd gezelschap.

Wat zijn naam betreft weet u allicht ook hoe die ontstaan is. Die is tussen pot en pint ontstaan in een gekke bui: 'Les Ballets Contemporains de la Belgique'.

Collega's, mag ik een voorstel doen?

Ik moet mezelf onmiddellijk daarbij rekenen. Zou iedereen in deze raad met een onverdachte valse voornaam ontslag willen nemen? Zij horen eigenlijk niet thuis in deze raad. Ik moet als eerste opstappen. Ik probeer de redenering van de collega te volgen omdat iemand 'Les Ballets Contemporains de la Belgique' noemt. Dat is toch geen reden om te zeggen dat we dit niet meer gaan subsidiëren.

Collega De Cuyper, is de Capitole zinvol om te subsidiëren? Ook daar wil ik over discussiëren.

Het is in ieder geval ingeschreven in de begroting. Ik stel voor dat we het in de begroting houden. Indien de collega's vinden dat het niet meer moet, dan moeten ze mij argumenten geven. Het zullen andere argumenten moeten zijn dan degene die wij hier nu krijgen. Ik wil daarover in de commissie een zeer open debat hebben. Ik ben geen vragende partij om wat dan ook te behouden. Wij hebben ons aangesloten bij datgene wat de stad Gent, in een veelvoud van hetgeen wij subsidiëren, doet. Ik denk dat wij in het geheel van hetgeen aan actoren in Gent aanwezig is, konden verantwoorden om, overigens niet als Center of Excellence, maar ongeveer met de helft van dat bedrag te subsidiëren. Indien men vindt dat het niet meer hoeft, dan zullen we daarover discussiëren. Ik stel voor dat we het in ieder geval in de begroting houden, zoniet moeten we niet meer discussiëren.

Wat het Nieuwpoorttheater betreft, Collega Veys, heeft zowel mijnheer de voorzitter als collega Lootens reeds geantwoord.

Kunst steunt op vrijheid. Ik heb collega Joris horen verdedigen dat kunstbeoefening moet onttrokken zijn aan de toevallige politieke beïnvloeding die er zou kunnen zijn. U hebt gelijk en ik denk dat het ook voor een groot deel zo is. Ik denk dat Stijn Coninckx zich zwaar benadeeld zal voelen in zijn reputatie als hij zal horen dat hij toegevingen gedaan heeft voor het maken van zijn film 'Daens'.

Jullie weten het allicht beter want jullie waren er allicht van dichtbij bij betrokken. Bij mijn weten niet. Ik vind het nog steeds een schitterende film waarin men Daens geprobeerd heeft te brengen zoals hij is. Iedereen probeert Daens een beetje te claimen, want hij is er een van ons. Dat is het allerlaatste wat u mag doen. Wanneer hij straks de grootste Belg wordt, wordt hij een van alle Belgen. Ik geloof dus niet dat Stijn Coninckx als kunstenaar en regisseur aan zijn filmconcept zou gewijzigd hebben. Jullie hebben

DEBATTEN

uiteraard iets tegen Chokri en het feit dat Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen in het Nieuwpoorttheater is doorgegaan.

De subsidiëring die wij geven aan erkende kunstencentra is verantwoord. Zoals collega Lootens terecht heeft gezegd, gevolgd door collega Joris, gaan wij ons niet mengen in wat binnen een theater receptief gebeurt." We gaan dat niet doen, vandaag, noch morgen. Wij hoeven inderdaad niet alles mooi te vinden of te appreciëren. Ik weet bijvoorbeeld dat de meningen over de startproductie in verband met asielzoeker in het NTG verdeeld zijn, gaande van subliem tot barslecht. Met andere woorden het is een zeer goed stuk. Er wordt over gediscussieerd. De meningen zijn verdeeld. Het heeft ook daar bewezen dat mensen met zeer veel interesse kunnen kijken, overigens de zalen zaten bij elke voorstelling afgeladen vol.

Wat de subsidiëring aan Den Tinnen Pot betreft is deze niet verminderd. In 2004 en 2005 is er een extra infrastructuursubsidie voor dakwerken toegekend. Overigens Den Tinnen Pot is nooit door Vlaanderen gesubsidiëerd geworden. Ik moet de verdediging van Bert Anciaux niet op mij nemen. Hij is er zelf groot genoeg voor, maar Bert Anciaux heeft de subsidie niet weggenomen, noch toegekend. Hij heeft zich bij het verleden aangesloten. Ik heb veel respect voor wat in Den Tinnen Pot overigens gebeurt. Ik denk dat de subsidiëring die wij geven allicht nooit genoeg is, maar in ieder geval is het een uitdrukking van waardering van het veelvuldige wat daar gebeurt.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Mijnheer de Gouverneur,
Ik denk dat ik erdoorheen ben, tenzij ik zaken zou vergeten zijn, maar daar zullen de collega's mij wel aan herinneren. Dit is de laatste begroting die ik hier heb verdedigd. Ik ben heel dankbaar omdat wij het zoveel jaren hebben mogen doen. Ik ben ook heel dankbaar dat wij in de meest constructieve geest, telkens zowel het welzijnsbeleid als het cultuurbeleid, samen hebben opgezet. Dit is niet het werk van een iemand. Dit is teamwerk, het werk van heel deze raad en een zeer goed werkende administratie. Dit is enkel in samenspel dat wij dit kunnen bereiken. Ik ben bijzonder gelukkig dat wij erin gelukt zijn om een beleid uit te zetten, vertrekkend vanuit een visie, ingevuld vanuit een welbepaald mensbeeld, rekening houdend met zoveel mogelijk behoeften, vragen, traditie als vernieuwing. Ik denk dat wij mekaar daarvoor mogen feliciteren.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Het voorzitterschap brengt nadrukkelijk hulde aan uw inspanningen en de wijze waarop u deze begroting hebt verdedigd.

De heer Beke

Dank u wel, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Mijnheer de Gouverneur,
Ik heb met heel veel aandacht geluisterd naar uw antwoorden en de toelichting bij het beleid dat wij in het komende jaar zullen voeren. Ik sluit mij uiteraard aan bij wat jarenlang in deze periode is gebeurd met betrekking tot het cultuurbeleid. Het neemt niet weg dat ik toch nog een paar vragen heb over aspecten die u heeft belicht.

Over het sociaal-culturele dossier heb ik helemaal niets gehoord. Wij doen jarenlang inspanningen vanuit deze provincie naar het middenveld, alsook voeren wij jarenlang discussie over wat onze rol en de Vlaamse rol daarin is. Mijn vraag was in mijn tussenkomst in de begroting heel concreet, namelijk dat wij ondanks hetgeen wij in het verleden samen hadden afgesproken de regionale volkshogescholen toch subsidiëren.

Wat is dan de reden? Dat is dan toch wel in tegenspraak met hetgeen wij hebben gezegd.

Nu wij een nieuw ontwerp hebben voor het werk naar de sociaal-culturele instellingen was mijn mening dat wij wellicht de kans hebben laten liggen om een vernieuwend beleid te voeren, tenzij wij dit aan deze legislatuur laten voorbijgaan en nadien een fundamentele heroriëntering inbouwen. Ik heb een aantal

voorstellen gedaan om in de toekomst misschien dit werk vanuit een specifieke invalshoek van de provincie wat beter tegemoet te komen met noden die er toch zijn zoals experimentvernieuwing enz., want voor deze instellingen is er vanuit Vlaanderen weinig ruimte.
Dit was het met betrekking tot het sociaal-culturele aspect.
Misschien kan ik eerst al mijn punten noemen.

De heer voorzitter

Ik stel voor aan de raad om eerst al de replieken in een keer te laten doorgaan waarop de gedeputeerde het laatste antwoord krijgt. Dus, Mijnheer de Fractie leider, doe gerust voort.

De heer Beke

Ik hoor tot mijn tevredenheid dat er inderdaad werk wordt gemaakt van een cultureel beleidsplan in deze provincie, alleen is het nu nieuw.

Mijn vraag is: "Hoe komt het tot stand?" Ik zou toch wel graag hebben dat het, vooraleer het gerealiseerd en goedgekeurd wordt, het voorwerp zou zijn van een grondige discussie en inbreng in de commissie. Ik denk dat dit toch wel belangrijk is, want een dergelijk beleidsplan geeft toch een visie weer op lange termijn.

Wat het Erfgoedcentrum, Sako en Ename Expertisecentrum betreft heb ik met heel veel belangstelling geluisterd naar de inhoud die u eraan heeft gegeven en de duidelijkheid die u daarin gecreëerd heeft. De behoefte ontstaat om het toch duidelijker af te bakenen. Wat bedoel ik daarmee?

U zegt zelf dat de spil van ons erfgoedbeleid ons Erfgoedcentrum is. PAM en Erfgoedcentrum is een duidelijke provinciale opdracht. Naast de twee vzw's die actief zijn noemt u Sako die reeds lang bestaat en vooral een lokale verankering heeft. Als dit zinvol is denk ik dat wij dat in de toekomst best zo behouden. Ik hoorde daarnet dat er over switchen gesproken werd omdat de Europese subsidie naar het een en naar het andere ging.

Ik denk dat Sako een heel belangrijke functie kan vervullen, maar zich duidelijk moet beperken en geprofileerd zijn op de lokale relatie, alsook er de middelen toe krijgen.

Ik heb vernomen van het stadsbestuur van Oudenaarde dat wij een zekere verplichting hebben. Ik hoop dat wij die kunnen nakomen en er voldoende middelen voor voorzien worden.

Wat het Ename Expertisecentrum betreft denk ik dat het een heel goed initiatief is. Ik ben eigenlijk gisteren verdergegaan in mijn betoog. Ik heb gezegd: "We hoeven de expertise niet alleen te halen uit het archeologische gegeven maar ook uit het literaire dat in de provincie aanwezig is."

Ik heb een aantal namen van instellingen en organisaties genoemd. Ik denk dat ze allemaal gediend zouden kunnen zijn met de ontsluiting ervan en een stuk commercialisering.

Ik heb de idee gelanceerd om van het Expertisecentrum een spin-off te maken zoals het ook bij de universiteit bestaat om het een stuk naar de wereld maar ook naar anderen toe te brengen. Het is van groot belang dat de opdracht beperkt blijft en de relatie met de provincie heel duidelijk is, want ik hoor u terecht zeggen dat we daarmee de provincie ook in de wereldkaart brengen.

Mijn vragen zijn dan: "Hoe doen we dat? Wat is de label? Wat is de relatie en de inkijk van de provincie in het geheel?"

Gisteren ben ik uitvoerig op de betrokkenheid van de provincie ingegaan.

Wat de Centers of Excellence betreft heb ik niets gehoord over de Vlaamse Opera. De Vlaamse Opera blijft een beetje een moeilijk dossier omdat het een specifiek Vlaams dossier is.

De vraag is of de provincie een geëigende instelling is om daar geld aan te geven. Misschien zijn er argumenten voor, maar ik hoor van de Opera bitter weinig en zie niet dat zij bijdraagt tot de profilering van onze provincie.

Wanneer we ze evalueren denk ik dat we nog uitdrukkelijker in de voorwaarden zullen moeten inschrijven wat wij als provinciaal project door hen mede willen gerealiseerd zien.

Ik denk dat we dit goed recht hebben en dat er een return moet zijn waar wij als provincie beter van worden. Ik denk dat wij ons niet mogen beperken tot te zeggen: "Wij geven een bijdrage omdat ze een uitstraling hebben en goed werken." Ik denk dat het ideaal en goed is om daar een return voor te vragen.

DEBATTEN

Over het NTG heeft collega Lootens ook al het een en ander gezegd, maar ik blijf toch een beetje op mijn honger zitten ondanks het vele geld dat wellicht verantwoord kan worden. In de commissie hoor ik daar ook zo weinig over.

De heer voorzitter

Laten we de replieken niet te uitvoerig houden, Mijnheer de Fractie leider. Hou het wat rustig.

De heer Beke

Daar is niet zoveel communicatie rond. Misschien is het aanbevolen om hen te laten werken rond een specifiek artistiek project op theatergebied dat de provincie ook mee zou helpen profileren.

Wat het STAM betreft meen ik begrepen te hebben dat wij ons zouden beperkt hebben tot de realisatie van de bouw, terwijl ik daar had verwacht dat we inhoudelijk misschien een inbreng zouden hebben. Er is gisteren een oud project dat in onze provincie niet meer verder is ontwikkeld een beetje in de tekst blijven zitten, namelijk de emancipatiebewegingen die vaak ontstaan zijn in de steden en zeker in de Oost-Vlaamse steden. Ik denk dat het een waardevol iets zou zijn om dit via de provincie in het STAM te brengen. Misschien is dat dan wel een inhoudelijke inbreng die we daar kunnen doen.

Ik wil eindigen met de Waalse Krook. Er zijn ideeën: de bibliotheek en de gouverneur heeft een voorstel gedaan. Ik heb gisteren gezegd dat ik de piste van het muzikale niet verlaat. Ik denk dat dat voor de komende tijd wel verder ter discussie zal komen.

De heer Gillis

Kort wil ik een aantal bemerkingen en een repliek geven op wat door een aantal collega's gezegd is. De heer Beke dringt nogal aan en benadrukt dat de provinciale subsidies moeten zorgen voor de provinciale profilering. Hij haalt hierbij 'de Opera' aan.

Ik denk dat er zeer weinig initiatieven in de culturele sector zijn waar men spontaan of in tweede orde aan de provincie denkt. Ik denk dat de invalshoek van onze provinciale subsidies is ervoor te zorgen dat er cultuur is en naar bepaalde sectoren en doelpublieken toe mogelijkheden gecreëerd worden. Indien de provincie in het zonnetje kan gezet worden is dit meegenomen, maar dit kan niet de hoofdbedoeling zijn.

Het huis Anton Van Wilderode. Zoals ik mij het dossier tot nu toe kan herinneren ging het om een dubbele woning waarvan de ene helft bewoond werd door Anton Van Wilderode en de andere helft door familie. Omdat het een dubbele woonst was had ik altijd gedacht dat het perfect mogelijk was dat we het deel Anton Van Wilderode, dat nu al jaren leegstaat, konden gebruiken. Ik was de mening toegedaan dat wij absoluut niet zouden moeten wachten tot het gebruiksrecht van de familieleden zou worden vervangen. Daar is die uitleg niet volledig correct.

Collega Lootens heeft naar mijn opmerkingen in verband met het NTG verwezen. Mocht het de eerste keer geweest zijn dat ik over het NTG tussenkwam, dan had hij gelijk.

In de afgelopen 15 jaar ben ik daarover 4 à 5 keer tussengekomen in de begrotingsdebatten, steeds met dezelfde teneur. Het NTG is zeer professioneel. Men doet het goed. Men is nu aan de derde of vierde doorstart. Elke nieuwe doorstart heeft men met voldoende zelfbewustzijn verdedigd. Ik wens het nieuwe schip met de nieuwe kapitein en nieuwe naam alle heil toe, maar ik moet het toch nog zien gebeuren.

Tot slot nog een kleine opmerking tot collega Veys in verband met zijn opmerkingen over het Nieuwpoorttheater.

Wat is het Nieuwpoorttheater? Dit is een kunstencentrum. Een kunstencentrum veroordelen op basis van een ingehuurd productie die men niet ziet op basis van een affiche is uiteraard een extreem kritische ingesteldheid. Een affiche die zagezegd mensen choqueert. Ik zou het op prijs stellen mocht de Vlaams Belang-fractie artikels of uitlatingen die in eigen huizen uithangen, op eigen of websites van leden staan, ook iets kritischer bekijken.

Wanneer men het heeft over choqueren ben ik soms blij dat mijn vier grootouders ondertussen overleden zijn. Mijn vader was een Oostfronter, waar ik fier op ben. Ik kan mij wel voorstellen dat dit veel meer choqueert dan een blote borst op een affiche.

Trouwens over die affiche wil ik nog een laatste zaak zeggen. Het gaat over Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen. Wanneer men die borst bedekt, wat houdt men dan nog over? Een extreem zwaar gesluierte vrouw waarvan zelfs de oren niet zichtbaar zijn, enkel een stuk van het gezicht. Dit beeld zou wel op een affiche mogen, maar in levende lijve zou dit niet mogen rondlopen. Ik denk dat enige consequentie misschien toch op zijn plaats is.

Dank u.

De heer voorzitter

Nu geef ik het woord aan de heer Joris, dan de heer Veys en daarna fractieleider Lootens.

Daarmee heb ik afgewerkt.

Aan allen, Goethe: "In der Beschränkung zeigt sich der Meister."

De heer Joris

Ik ga extreem kort zijn. Ik ga nog eventjes iets over de affiche van Chokri zeggen.

Ik stel voor dat we deze discussie proberen te beslechten met een praktijktest.

Laten we dezelfde affiche met hetzelfde figuur en hetzelfde kleed en met dezelfde oplage op dezelfde plaatsen uithangen waarbij men enkel het opschrift verandert, namelijk: "Aïscha, de lievelingsvrouw van de profeet Mohammed."

Een ander opschrift zou kunnen zijn: "Fatima, de lievelingsdochter van de profeet Mohammed."

Wanneer de kunstenaar in kwestie daarna niet moet onderduiken of niet vermoord wordt, zal ik mijn mening herzien, maar ik denk dat hij tot in Teheran zal beroemd worden.

Dank u.

De heer Veys

De gedeputeerde zat te pochen met zijn cijfers omtrent de begroting cultuur. Toch even wijzen op de cijfers. Vermoedelijk heeft mijnheer Veys weer eens te meer slecht gelezen. Ik lees bij de toelichting eigen begrotingsjaar gewone uitgaven dat de uitgaven voor cultuur tussen 1995 en 2005 gestegen zijn van 11 % naar 18,42 %. Ik heb daar geen probleem mee. Wij mogen toch iets bescheidener zijn wanneer wij zeggen dat wij slechts 9 % uitgeven en al de rest naar andere projecten gaat.

Wat de tussenkomsten zelf betreft...

De heer voorzitter

Kort, Mijnheer Veys.

U bent vooralsnog geen gedeputeerde, dus u moet niet op alle tussenkomsten antwoorden.

De heer Veys

Neen, maar op mijn eigen tussenkomst waarop de gedeputeerde gerepliceerd heeft wil ik toch wel even tussenkomen. De gedeputeerde zegt dat hij het een mooie affiche vindt. Dit is een standpunt van de bestendige deputatie en wellicht ook van zijn eigen volledige fractie.

Tot slot een bemerking aan collega Gillis. Helaas kan ik hier geen spandoek hangen met het opschrift: "Mijn vader was een Oostfronter waar ik fier op ben."

Mijn grootvader was krijgsgevangene in Duitsland en tengevolge daarvan overleden.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, het zal u verbazen, maar ik ga spreken over de tussenkomst van mijnheer De Loor.

Mijnheer De Loor komt bijna altijd tussen in verband met het PAM-Velzeke.

Gedeputeerde Van Der Meiren heeft deze middag gesproken over amateurs die veel beter zijn dan professionelen.

Zoals gedeputeerde Van Der Meiren houdt van het museum van Ename, houdt Jo De Loor van het museum in Velzeke.

Hij heeft dit niet alleen bezocht als provincieraadslid, maar hij is beheerder met een 'g' en een 'h'.

Hij is ervan bezeten. Hij wil het museum er hebben zoals het 15 jaar aan een stuk beloofd en besproken is. Toen zat ik niet op deze stoel, toen zat hier een andere man. Er was toen een andere 'De Loor' bij betrokken, maar niet Jo De Loor. Wij vonden dat verschrikkelijk. Het is veel verbeterd.

Maar, Mijnheer de Gedeputeerde, wij zijn nog niet aan het einde. U zegt dat u aan het einde bent van uw mandaat als beheerder. Jo ziet met lege ogen dat na 15 jaar discussie over Velzeke het toch nog niet in orde is met die derde fase. Men spreekt over verzuring, maar wanneer u ieder jaar moet staan zeuren over hetzelfde wordt u vanzelf verzuurd.

Mijnheer De Loor komt steeds terug op het museum omdat hij ervan houdt en vooruitgang wil zien.

Daarin steunt onze groep hem wel. Ename is zeer belangrijk. Het is een uithangsbord geworden. Wij hebben hier een half uur een liefhebber van Ename beziggehoord over Ename. Het was zeer goed. Hij was en is gedeputeerde. Maar plots nam hij de gedaante aan: "Ename, dat ben ik een beetje."

In dit halfroond is Velzeke een beetje van mijnheer De Loor. Daarom verdedigen wij als groep ook zijn vraag om er toch nog zoveel mogelijk werk van te maken binnen deze legislatuur.

De heer voorzitter

Het siert de fractieleider van de Sp.a dat hij zijn jonge collega, quaestor De Loor, zo krachtig ter hulp snelt, wat ik mooi vind.

Ik dacht dat we rond waren met de replieken.

Ik heb beperktheid gevraagd aan fractieleider Beke, de heer Joris, de heer Veys en fractieleider Lootens.

Dit hebben ze allemaal gedaan.

Mijnheer de Gedeputeerde, wil u ook zo kort mogelijk zijn in uw repliek?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Ik zal bijzonder kort zijn, Mijnheer de Voorzitter.

Ik ben blij dat collega Beke het heeft over 'het sociaal-cultureel middenveld'. Ik heb er niets over gezegd omdat er ook niets over gevraagd was.

Indien een verdediger van het middenveld zou bestaan staat hij op dit moment recht voor u omdat ik ten volle met u geloof in de kracht van het sociaal-culturele vormingswerk, maar dan zullen wij daar de middelen moeten blijven tegenover stellen. Fundamentele wijzigingen zullen we vandaag niet meer doen. Dit zal voor een volgende legislatuur zijn. Ik ben ervan overtuigd dat wij een schitterend beleidsplan hebben en ernaar gehandeld hebben. Wij hebben alleszins een beleidsvisie waarnaar we gehandeld hebben. Het zal aan de opvolgers zijn om bij te sturen, te wijzigen of wat dan ook.

Vzw's in opdracht van ons bestuur. Wanneer ik het bij Ename over switchen heb, heb ik uiteraard niet bedoeld om in opdracht te switchen. Ik heb het enkel over de middelen die in de totaliteit naar Sako en Ename centrum gingen en dezelfde gebleven zijn. In die betekenis van het woord hebben we geswitched. Ik ben blij dat u perfect op de hoogte bent van de verplichtingen die wij als Sako nog hebben tegenover de stad. Dat is heel juist. Ik kan u wel verzekeren dat die verplichtingen zullen worden nagekomen.

De discussie over De Krook moet hier nog beginnen. We gaan ze voeren. Ook hier gaan we ze voeren met een open geest.

De heer voorzitter

Pas op, Mijnheer de Gedeputeerde, de heer Gouverneur is aanwezig en luistert aandachtig.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het is precies omdat de gouverneur aanwezig is dat ik er zo speciaal de nadruk op leg. Eigenlijk denken we hetzelfde, maar we verwoorden het soms anders. We weten dat de discussie over De Krook en de bedoelingen van minister Anciaux nobel zijn. De verwoording, zoals die door sommige mensen uit de stad Gent bij tijd en wijle gebeurt, is minder aanwezig.

De heer voorzitter

Ik veroorloof mij om tussen te komen om te zeggen dat gouverneur Denys gezegd heeft, zoals ook u gezegd hebt dat de discussie hier opnieuw zal worden gevoerd in de commissie Cultuur en de provincieraad over het nieuwe voorstel van de minister van Cultuur. Daarover zijn we in een klank.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer Gillis, wat het huis Van Wilderode betreft hebt u gelijk wanneer u zegt dat we een deel zouden kunnen gebruiken.

Uiteraard ziet Jo De Loor Velzeke graag. Ik zie Velzeke ook graag omdat ik de betekenis van wat in een dergelijk museum wordt aangebracht maar al te goed besef. Men mag niet de indruk geven – dit maakt mij soms een beetje wrevelig – dat er tot op vandaag niets zou gebeurd zijn. Wij zijn van nul gekomen tot waar we nu zijn. Er was niet zo heel veel in het museum omdat de middelen ook veel beperkter waren. Dit is nogal duidelijk. Het zou met Ename exact hetzelfde geweest zijn indien dit bij Oudenaarde was gebeven. Dan was er vandaag niets gebeurd. Zowel in Velzeke als in Ename heeft de provincie een fantastische rol gespeeld. Zijn ongeduld rond de derde vleugel versta ik perfect. Indien wij morgen alle diensten, de aannemers veel sneller dan 90 dagen, de ontwerper veel sneller dan zijn 60 dagen zien werken, gaan wij uiteraard veel sneller van start kunnen gaan. Wanneer de budgetten ingeschreven worden in 2006 of 2007 maakt niet uit. Wij hebben ze niet ingeschreven, ervan uitgaande indien iedereen zijn termijn opgebruikt, het wellicht eind dit jaar wordt. Nogmaals, het is voorzien en u zal de afwerking van de derde vleugel meemaken.

De heer voorzitter

Ik dank zeer hartelijk mijnheer de gedeputeerde. Ik beschouw nu, alhoewel het uiteraard ook over cultuur een permanent debat is, de artikelsgewijze bespreking van de begroting van cultuur, kunsten en oudheidkunde vooralsnog als afgesloten.

Er is nog een hoofdstuk dat onder de bevoegdheid van gedeputeerde Van Der Meiren valt, namelijk 'Erediensten en Vrijzinnigencentra'.

DEBATTEN

EREDIENSTEN EN VRIJZINNIGENCENTRA

P.406-411: 799: EREDIENSTEN EN VRIJZINNIGENCENTRA

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voorliggend dossier is enerzijds gekoppeld aan wat wij decretaal verplicht zijn, dus daarin valt weinig te verwijten aan de provincie Oost-Vlaanderen. Toen ik de begroting 2006 doornam was ik enerzijds verrast en een beetje verheugd vast te stellen dat ik in de begroting – het kan zijn dat ik in het dikke boek van ongeveer 500 bladzijden eroverheen gekeken heb – dat er geen krediet voorzien is voor de ondersteuning van de islamitische eredienst in Oost-Vlaanderen.

Ik was verrast omdat begin oktober de Vlaamse regering de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd heeft die volgden op een decreet dat oorspronkelijk komt van de toenmalige minister Van Grembergen die in de vorige legislatuur gans op het einde werk had gemaakt van het nieuw decreet op de erkende erediensten. Het had namelijk tot gevolg dat ook de islamitische eredienst voor het eerst zou gesubsidiëerd worden daar dit in het verleden, reeds van aan de erkenning als godsdienst in 1974, in de praktijk niet is verwezenlijkt. Enerzijds is er het decretaal kader, anderzijds mijn politieke bedenkingen bij de ondersteuning van de islamitische eredienst en een beetje bij de manier - daarin valt de bestendige deputatie niets te verwijten – waarop de provincies bij dit dossier zijn betrokken.

Ik heb al eens bij een mondelinge vraag, enerzijds de koppeling die de overheid maakt door de dotatie die de provincies krijgen, zogezegd te indexeren en licht aan te passen, maar terzelfder tijd koppelt men daar de verdere ondersteuning van de islamitische gemeenschap aan.

Wanneer men de rekening maakt is het geen opslag dat de provincie krijgt, integendeel.

Uit raming van de VVP (Vereniging van Vlaamse Provincies) is namelijk gebleken dat, wanneer wij zouden spreken van het effectief ondersteunen van alle erkende moskeeën in Vlaanderen, dat het makkelijk zou kunnen oplopen tot een 200-tal. Dit zou de provincies in zijn geheel 6 000 000 EUR kosten. Collega Marginet heeft een viertal jaar geleden een vraag gesteld aan de gedeputeerde waarop hij toen antwoordde dat het volgens de eerste schattingen in Oost-Vlaanderen om een moskee zou gaan. Nu stel ik vast dat de islamitische gemeenschap in Vlaanderen nogal een levendige gemeenschap is en dus ook aangroeit. Ik zou er gemakkelijksheidshalve kunnen van uitgaan dat het om meer dan een moskee in Oost-Vlaanderen zal gaan. Ik had graag van de gedeputeerde vernomen of er enig zicht is op het aantal moskeeën in Oost-Vlaanderen. In verband met de ondersteuning van de islam mogen wij in feite toch ook verwijzen naar wat wij dagelijks in de media meemaken, zijnde het stijgend islamitisch racisme.

Collega's, er mag ook eens gezegd worden dat er niet alleen een specifiek racisme bestaat, zoals men aan onze partij verwijt, maar er bestaat ook nog altijd iets als islamitisch racisme.

Wat die ondersteuning betreft zullen de werkingsverliezen bijgepast worden door de provincies, maar wat de werking zelf betreft – de minister spreekt over de toetsing van de maatschappelijke relevantie – zal deze niet gebeuren door de provincies maar door de stad waar de moskee is gevestigd. De rol van de provincie beperkt zich enkel tot, als het ware, het budgettaire. Ik heb het hier ook over de problematiek van het Nederlandstalig karakter van de islamitische eredienst waar blijkbaar deze regering geen zaak van maakt, evenmin als de controle op het islamitisch extremisme. Dit zijn allemaal zaken waar blijkbaar het Oost-Vlaams belastinggeld kan voor gebruikt worden maar waar wij als provincie niets over te zeggen hebben. Mijn vraag is: waarom is geen bedrag voorzien in de begroting 2006? Hoe ziet de gedeputeerde de evolutie van dit dossier in 2006? Over hoeveel moskeeën zullen wij hier in Oost-Vlaanderen spreken?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

De collega heeft zeer diepgaand vragen en antwoorden gesteld en een analyse gemaakt van de situatie zoals ze vandaag is.

Waarom is er geen budget voorzien in de begroting? Omdat er op dit ogenblik geen budget moet voorzien worden omdat er over de erkenning van de moskeeën die in Oost-Vlaanderen aan de orde zullen zijn nog geen uitsluit is. De moment dat er uitsluit over is zullen wij ons gezagsgetrouw als wij zijn, uiteraard schikken naar hetgeen wij moeten doen en er hopelijk voor waken dat het niet om fundamentalistische aangelegenheden gaat. Dit geldt voor alles en iedereen.

Het is niet omdat men in Rome door een of twee ietwat oudere mensen fundamentalistische uitspraken houdt waar ik helemaal niet mee akkoord ga dat ik stop rooms-katholiek te zijn. Het is dus niet omdat er binnen een bepaalde gemeenschap fundamentalistische elementen aanwezig zijn dat u de ganse gemeenschap moet stigmatiseren en de hele religie van een dergelijke gemeenschap moet stigmatiseren.

Ik vind dat onderdeel van uw tussenkomst beneden niveau. Voor de rest hebt u een analyse gegeven. Mijn antwoord is dat er nog niets moet voorzien worden, want er is nog niets te voorzien omdat wij op geen honderd uren weten wat er uit de bus zal komen. Het zal over een of twee moskeeën gaan. Op dit ogenblik weet ik het niet. Hoe zou ik het kunnen weten? Deze besprekingen moeten nog worden gevoerd, maar niet met mij. Indien nodig zal dit budget voorzien worden. Het zal allicht ooit wel eens nodig zijn. De wet voorziet het. Wij zijn gezagsgetrouw.

De heer Veys

Ik zou graag het budgettair optimisme van mijnheer de gedeputeerde delen, namelijk dat in 2006 het dossier niet rond zou zijn. U heeft het blijkbaar in uw begroting niet ingeschreven anders zal het moeten gebeuren ten koste van andere projecten, tenzij u voor de financiering van de islamitische eredienst opnieuw een belastingverhoging invoert.

De heer voorzitter

Dit werd niet gezegd door de gedeputeerde.

De heer Veys

In verband met de stigmatisering wil ik duidelijk stellen dat ik niet meteen pleit voor een verbod voor het beleven van het islamitisch geloof. Ik steek mijn vinger op en men ziet mij direct iemand zijn hoofddoek van zijn hoofd schieten. Men moet de zaken in zijn context plaatsen. Wij moeten zorgen voor de financiële ondersteuning. Ten overstaan van de Oost-Vlaamse belastingbetaler hebben wij de taak erover te waken geen islamitisch extremisme te ondersteunen.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Alles wat moet gezegd worden, is gezegd.

De heer voorzitter

Ook daar is de gelegenheid voor mijnheer Veys en alle collega's om nog op het punt terug te komen. Ik heb een beetje orde in de argumentatie willen doen ontstaan.

Ik stel vast dat het hoofdstuk 'Erediensten en vrijzinnigencentra' uitgeput is.

De artikelsgewijze bespreking van de begroting van gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren lijkt mij volledig afgewerkt.

Stemt de raad met de visie van de voorzitter in?

Ik raadpleeg nu de raad op een voorstel van het bureau. Ik heb reeds overleg gehouden met fractieleiders en leden van de raad, zowel van meerderheid als minderheid. We kunnen het afwerken zonder een bijkomende zitting, maar dat zou tegenover mijnheer de gedeputeerde Van Gaeveren en mevrouw de gedeputeerde Van Cauter toch niet serieus zijn.

We gaan een bijkomende namiddag invoeren.

Er is een voorstel van het bureau om het te doen op dinsdagnamiddag. Er zijn mensen die niet kunnen komen. Er is een meerderheidsvisie bij een minderheidsgroep. Ieder heeft zijn bepaalde voorkeur van dag om deze bijkomende namiddag te laten doorgaan. Ik zal u voor een keer mijn niet-egoïstische visie

DEBATTEN

zeggen: "Voor mij is twee keer moeilijk, maar ik zal er zoals vandaag na een vroege treinreis naar Antwerpen in de vroege ochtend, trachten te zijn."

Ik stel dus voor dinsdagnamiddag om 14.00 uur. Ik zie instemming in de raad. De leden die het niet graag hebben, moeten zich laten vertegenwoordigen door hun fractieleider.

De heer De Loor

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik sta voor volgende week geagendeerd met twee tussenkomsten, maar ik ben bijna zeker dat ik in de namiddag niet kan komen. Mag ik u vragen om de mogelijkheid te onderzoeken om eventueel om 17.00 uur te beginnen op dinsdag?

De heer voorzitter

Wij beginnen om 14.00 uur.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op woensdag hebben we nog een aantal uren voor de interpellaties die niet kunnen gehouden worden op dinsdag. Indien er een drie- à viertal zijn kunnen we deze opschuiven naar woensdagnamiddag.

De heer voorzitter

Ik zie dat de regeling voor niemand aangenaam is, maar we gaan de zitting dinsdag laten doorgaan.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Er is ook geen probleem dat mijnheer De Loor zijn tussenkomsten nu houdt. Ze zijn geagendeerd.

De heer voorzitter

Neen, ik weet wel dat u graag alle mogelijke hoedanigheden cumuleert, maar laat voorlopig het bureau en het voorzitterschap nog even beslissen over een paar dingen.

Dit was maar om u te plagen, hoor!

Dinsdag om 14.00 uur dan. Maar, pas op, om ons een beetje aan te zetten tot enige spoed, stel ik voor, in overleg met onze eerste ondervoorzitter, toch te beginnen met de punten van de heer gedeputeerde Van Gaeveren.

'De provinciale overheid' is slechts een kort hoofdstuk. Wij zouden het nog trachten af te handelen om dan te beginnen met 'de domeinen' dinsdagnamiddag.

Laten we vandaag ook nog luisteren naar mijnheer Anthuenis, fractieleider Beke en het antwoord van de gedeputeerde over 'de provinciale overheid'.

Stemt de raad in?

We gaan over tot de artikelsgewijze bespreking van de punten die onder de bevoegdheid vallen van de bestendige deputatie bij monde van de heer Frans Van Gaeveren.

Het eerste hoofdstuk is 'Provinciale Overheid'. Wij hebben op de vijfde pagina van de beleidsnota 'Personeel – pensioenen', een voorbehoud van collega Anthuenis met een tussenkomst over de vzw Pensioenfonds.

De raad heeft ondertussen beslist dat wij ook nog luisteren naar de heer Beke en de heer gedeputeerde en dinsdagnamiddag om 14.00 uur verdergaan.

Vierde gedeputeerde Frans Van Gaeveren

P. 5 BELEIDSNOTA: PERSONEEL – PENSIOENEN

De heer Anthuenis

In de beleidsverklaring bij de provinciebegroting van het jaar 2005 stond onder het hoofdstuk 'Personeel', meer bepaald onder het luik 'Pensioenen' dat er eind 2004 of begin 2005 een nieuwe studie uitgevoerd zou worden.

In de toelichting bij de begroting 2006 lees ik dat de bijdragevoet voor de provincie aan vzw Pensioenfonds ongewijzigd is gebleven ten opzichte van 2005, namelijk 14,23% op de brutoweddemassa van de statutairen, zijnde 18 617 250 EUR.

Betekent dit, Mijnheer de Gedeputeerde, dat uit de studie gebleken is dat de toekomstige behoeften ongewijzigd zijn gebleven waardoor de bijdragevoet volstaat of is het anderszids zo dat de resultaten van de vermogenbeheerders dermate gunstig zijn dat een verhoging van de bijdragevoet momenteel niet aan de orde is?

Dank u.

P. 36: B.U. 101 01/231 01

PROVINCIERAAD – INFORMATICAMATERIAAL - AANSCHAF

De heer Beke

Dank u wel.

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's, Mijn tussenkomst is heel kort, want wij voorzien nu reeds een krediet voor een project dat nu tot stand is gekomen en om naar de volgende legislatuur toe verder te zetten, namelijk het beschikbaar stellen van computers, printers, enz.

Wij hebben dit in deze legislatuur goed kunnen uitproberen met alle kinderziektes vandien.

Mijn vraag is: zouden wij niet denken aan het beschikbaar stellen van draagbare computers in de volgende legislatuur? Het huidige materiaal is toch versleten, want computermateriaal is na drie jaar afgeschreven.

In vele raden, zoals in de gemeenteraad van Gent, beschikken alle gemeenteraadsleden over een draagbare computer, wat ook voor- en nadelen heeft.

Een van de grote voordelen is dat het inderdaad draagbaar is en men op andere plaatsen documenten kan raadplegen, hetzij in een commissie, hetzij in de raadzaal waar weliswaar de nodige faciliteiten zijn. Dit zou tot gevolg hebben dat wij enorm papier zouden besparen. Dit zou ook mogelijk maken dat hier ter plaatse de dossiers zouden kunnen geraadpleegd en ingezien worden. Bijgevolg zouden deze niet meer hoeven uitgeprint te worden. Dit voorstel wou ik graag doen.

Ik wil ook nog eventjes in herinnering brengen dat wij toch in het huidig regime regelmatig problemen hebben met de server, wat betekent dat wij als raadsleden regelmatig niet bereikbaar zijn of geen documenten kunnen raadplegen of versturen. Dit is een toch wat aanslepend probleem in huis. Ik zou graag hebben dat dit verder eens bekeken wordt.

Een ander punt is de opleiding. In het begin hebben we een introductie gehad. Wij hebben tussenin de mogelijkheid gehad om iets verder te gaan. Dit is van belang, want er zijn constant evoluties, ook in de programma's.

Mijn suggestie zou zijn dat raadsleden ook zouden kunnen inschrijven bij de opleidingssessies voor het personeel.

Velen onder ons zullen dit niet doen, maar we hebben dan toch iets meer keuzemogelijkheden.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, mijn vragen met betrekking tot dit punt.

DEBATTEN

DOMEINEN

P. 10-11 BELEIDSNOTA: DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil mij niet onmiddellijk uitspreken over een draagbare computer of laptop. Die gedachte is toch wel afgewogen bij het opstarten van dit project. Wat ik wel zou willen voorstellen op zeer korte termijn is om alle provincieraadsleden duidelijk te vragen wat zij vinden van de ondersteuning, hoe dit alles werkt en indien zij verkozen zouden worden waarvoor zij zelf het meest zouden opteren.

Uit die bevraging kan men een aantal zaken leren die men kan gebruiken om de nieuwe legislatuur op een goede manier te starten wat de pc-ondersteuning betreft. Ik zou een aantal persoonlijke zaken kunnen meegeven in verband met mijn ervaringen.

Ik stel voor dat men een aantal concrete standaardvragen met ruimte voor opmerkingen aan de provincieraadsleden zou stellen om op basis daarvan een evaluatie te maken en er niet te lang mee te wachten.

De heer Veys

Ik wil toch voor een stuk collega Beke bijtreden omdat – zelf Gentenaar zijnde – ik iets sneller ben betrokken bij de werking van de Gentse gemeenteraad. Ik kan getuigen dat het initiatief met draagbare computers in de raadzaal een reglementswijziging impliceert. Het reglement van orde verbiedt, ondanks de soms loeiende gsm's, het gebruik van elektrische apparaten in deze raadzaal. Ondanks het feit dat hier in de raadzaal stopcontacten zijn, vraag ik mij af waarom wij deze nog zouden nodig hebben. In ieder geval is daar het gebruik effectief en ook met resultaat. Er zijn zelfs sommige collega's van mijnheer Beke zijn partij die nuttig met de computer kunnen omgaan. Zij hebben er onder andere 'Patience' gevonden tijdens de raadszitting. Draadloos netwerk, een printer in de zaal zijn allemaal zaken die de raadsleden kunnen tegemoetkomen.

Ik wil er toch ook even op wijzen dat wij de opleidingen gekregen hebben die wij nodig hadden. Ik heb in het begin, toen wij die vaste computer kregen, gevraagd aan ondervoorzitter Paul Beeckman, waarom de optie 'draagbaar' niet werd weerhouden. Hij zei dat er nogal veel diefstallen van draagbare computers waren. Dit is een van de redenen waarom men gekozen heeft voor een vast toestel. Ik steun zeker het voorstel van collega Beke, weliswaar in persoonlijke naam. Wat die opleidingen betreft hebben wij toch de basisopleiding gehad. Een pdf-document, een word- of een excelldocument openen zijn de voornaamste zaken. Indien u nog veel verder wil gaan denk ik dat er andere initiatieven voor bestaan. U hebt een basisopleiding gehad. Wat de serverproblematiek betreft denk ik dat de website van de provincie waarmee we verveeld zitten niet beschikbaar is. Voor de rest kan u perfect surfen en e-mails van thuis versturen. Daarvan zouden wij zeker geen last mogen hebben.

De heer Beeckman

Omdat u mijn naam vernoemd hebt zal ik u ook antwoorden.

Vier jaar geleden kostte een laptop het dubbel van wat hij nu kost. Dat was een van de grondredenen waarom wij dergelijke computers niet aangekocht hadden.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Ik zou willen beginnen met het antwoord op de vraag van collega Anthuenis in verband met de bijdragevoet voor het Pensioenfonds. Hij stelt vast dat de bijdragevoet van 14,23% het percentage van de statutaire weddemassa waarmee de bijdrage van de provincie aan de vzw Pensioenfonds wordt berekend, ongewijzigd is gebleven in vergelijking met vorige jaren. De bijdragevoet wordt bepaald middels een actuariële studie uitgevoerd door een erkende actuaris door de Commissie van Bank, Financiën en Assurantiewezen. In dergelijke studie worden de toekomstige pensioenverplichtingen berekend en nagegaan in welke mate het Pensioenfonds dient gespijsd te worden om alle toekomstige verplichtingen te kunnen nakomen. De per 31 december 2002 uitgevoerde actuariële studie toonde aan

dat, rekening houdend met beschikbaar vermogen, een bijdragevoet van 14,23 % voor de volgende jaren volstaat om de toekomstige pensioenverplichtingen te garanderen. Naar de toekomst toe werd wel gesteld dat de bijdragevoet dient te stijgen tot 17,07% om ook het financieringstekort uit het verleden te kunnen financieren. Dit heeft betrekking op in het verleden opgebouwde pensioensrecht, met andere woorden de huidige bijdragevoet zorgt voor een volledige dekking van alle nieuw opgebouwde pensioensrechten van de actieve statutaire ambtenaren. Per 31 december 2004 werd de actuariële studie herhaald op basis van de hypothesen van 2002, onder meer betreffende de inflatieverwachtingen en het verwacht rendement van de portefeuille.

De conclusies van deze update bevestigen de bijdragevoet van 14,23 % en 17,07 % gelet op de rendementen die in de lijn van de verwachtingen lag. We hebben kunnen vaststellen dat wij in 2003 op een rendement van 7,03% eindigden, in 2004 op 8,25%, wat duidelijk hoger ligt dan het rendement geschat op 6,3% in de actuariële studie. In een streven om enerzijds het rendement van de portefeuille van de vzw verder te optimaliseren en anderzijds een zo groot mogelijke risicospreiding na te streven, wordt momenteel onderzocht om een beperkt gedeelte van het vermogen te investeren in alternatieve vermogenscategorieën. Zo wordt de mogelijkheid van een investering in vastgoed onderzocht, met als doelstelling een gedeelte van het vermogen te beschermen tegen een verwachte rentestijging, wat een klein beetje het risico van onze portefeuille is, namelijk dat wij vrij groot gewogen zijn in obligaties. Ook gestructureerde producten waarbij risico en rendement vooraf geplafoneerd worden, zouden kunnen zorgen voor een mogelijke diversificatie. In de loop van 2006 zal een nieuwe actuariële studie worden uitgevoerd waarbij ook alle hypothesen zullen geactualiseerd worden. Het resultaat van deze studie zal aanduiden wat de bijdragevoet zal zijn voor de komende jaren om blijvend alle pensioenverplichtingen te financieren. Eventuele budgettaire implicaties zullen worden meegenomen in een financiële meerjarenplanning.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord op de vraag van collega Anthuenis.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, excuseer mij om te onderbreken, maar het lijkt mij weinig zinvol om het Pensioenfonds en draagbare computers constant door elkaar te mengen.

Ik hoor de gedeputeerde graag zeggen dat we in 2006 een nieuwe actuariële studie zullen verrichten. Er zijn er reeds een paar verricht, maar wat is de zin van het verrichten van actuariële studies als men op het moment dat men suggesties krijgt er geen rekening mee houdt. Er zijn een aantal beursjaren geweest die tegenvielen. Normaliter moeten we per jaar ongeveer 7% winst maken. Er zijn verschillende beursjaren geweest die absoluut geen 7% haalden en bovendien een negatief rendement hadden. Wanneer we in 2002 een actuariële studie krijgen waarbij we naar 14,23% van de bruto loonmassa moeten gaan, heeft de bestendige deputatie er dan toch voor geopteerd om de oude bijdragevoet van ongeveer 9% nog een paar jaar extra aan te houden. In feite zijn we slechts in 2005 in uitgesteld relais naar 14,23 % gegaan. Men mag niet spreken van een put. Dat we te weinig spijzen van de periode 2002 tot 2005 heeft tot gevolg dat we het uiteraard naar de toekomst toe goed moeten maken, tenzij we een spectaculair beursjaars zouden hebben, met een winst van 15 à 16% waardoor het niet nodig is.

De laatste actuariële studie waar de gedeputeerde naar verwijst geeft de suggestie om op basis van alle cijfermateriaal naar iets meer dan 17 % te gaan. In deze begroting doet men dit manifest niet. Men blijft de oude spijzing hanteren waardoor we uiteraard naar de volgende legislatuur toe terug met een gat zullen zitten dat zal moeten dichtgefietst worden.

Een tweede bemerking.

Ik hoor de gedeputeerde zeggen: "Men suggereert of overweegt soms om naar een meer alternatieve belegging te gaan, onder andere in vastgoed."

Het vastgoed dat ons gesuggereerd wordt zijn onder andere de Axxesgebouwen in Merelbeke.

We hebben gelukkig in onze fractie een raadslid die van Merelbeke is en de plaatselijke situatie extreem goed kent. Wat de bestendige deputatie absoluut niet moet doen is daarin meegaan. Men mag niet vergeten dat de instellingen die voor ons het Pensioenfonds beheren ook eigen belangen hebben.

Het is al te gemakkelijk om, een overheid waarvan men niet mag verwachten dat zij zo actief de markt volgt, te vertrouwen. Ik zou zeker niet in dat soort vastgoed participeren.

DEBATTEN

Zouden we er kunnen voor zorgen, naast het garanderen van het pensioen, om een maatschappelijke hefboom in het geheel in te schakelen? Een deel van het Pensioenfonds inzetten voor de bouw van serviceflats die gegarandeerd winstgevend zullen zijn en waar nood aan is, is een alternatieve vorm van belegging, die het onderzoeken waard is.

Dank u.

De heer Maes

Ik wil kort iets zeggen over het diversifiëren naar vastgoed.

Ik zou daar zeer voorzichtig in zijn, want ik denk dat op het huidige ogenblik de zeepbel ten opzichte van het vastgoed toch wel op zijn grootste vorm is. Men heeft stijgingspercentages gehad van ongeveer 50 %. Bijvoorbeeld in Japan gebeurt het dat men een zeer sterke stijging heeft en de marktprijzen overgewaardeerd worden.

Ik zie dat u de laatste jaren toch een aantal oververhittingen gekregen hebt. Ik vrees een rentestijging, temeer deze toch nefast is voor vastgoed en aandelen.

Ik heb persoonlijk het gevoel dat vastgoed op dit moment niet de ideale diversificatie is.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De conclusies van de actuariële studie zijn besproken geweest binnen de raad van bestuur waarmee we het Pensioenfonds bespreken, organiseren en trachten op een goede manier de portefeuille te beleggen. Daar was het voorstel van actuariële studie, namelijk de bijdragevoet van 14,23 %, wat het voorziene percentage in de begroting is.

Wat de diversificatie betreft is het zo dat er een voorstel in de raad van bestuur geweest is. Ik zou niet durven zeggen dat degenen die de voorstellen doen er voordeel uit halen omdat wij voor dergelijke materie beroep doen op onafhankelijke adviseurs.

Over het concrete voorstel dat in de raad van bestuur geweest is zullen we zelfs niet meer moeten spreken, want het pand is ondertussen reeds vervreemd. We hebben daarvoor geen kans meer. De mogelijkheden naar diversificatie die zich de komende maanden zullen aanbieden, zullen binnen de raad van bestuur grondig besproken worden.

De werking van het Pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen mag een voorbeeld zijn. Het is een fonds dat door veel andere besturen benijd wordt. Ik denk dat ik het daarbij kan houden wat het Pensioenfonds betreft. We kunnen over de vastgoedmarkt en de obligatiemarkt een boom opzetten waar we uren over bezig zijn.

Ik denk dat wij daarvoor zeer concreet onze raad van bestuur van het Pensioenfonds ook hebben waar alle partijen in vertegenwoordigd zijn.

Met betrekking tot de vraag voor de computers voor de volgende beleidsperiode in verband met het overschakelen naar de portables moet ik zeggen dat dit zeker een optie is voor een volgend project. Ik denk dat de kostprijs voor portables de afgelopen jaren, zoals u daarnet zei, Mijnheer de Voorzitter, sterk gedaald is, zodat het prijsverschil niet meer het beletsel kan zijn voor de overschakeling. De keuze voor een portable of pc zal afhangen van het resultaat van een enquête.

Mijnheer Stevenheydens, uw suggestie is eigenlijk reeds achterhaald want we zijn er al volop mee bezig. Het resultaat van een enquête die aan de huidige raadsleden zal voorgelegd worden over het lopende dossier met de vraag naar tevredenheid, bijkomende wensen enz.

Deze enquête, het lopende en het toekomstige dossier zal besproken worden op de bijeenkomst van de begeleidingscommissie. Wij hebben hier voor dat begeleidingsproject een begeleidingscommissie die samenkomt op 13 december, waar de vorm van het enquêtevoorstel zal besproken worden. Dat zal ook een leidraad zijn voor de manier waarop wij dit het volgend jaar zullen aanpakken.

In verband met de tweede vraag of er eventueel draagbare computers in de raadzaal te voorzien zijn, wil ik twee zaken antwoorden.

Ten eerste zijn er een aantal aanpassingswerken in de raadzaal, meer bepaald zal er op ieder bureau een aansluiting moeten komen. Het zal eens grondig moeten besproken worden.

Ten tweede is er het storend element, namelijk om 84 laptops op te starten moet u reeds op voorhand alle geluidskaarten van een laptop uitschakelen of het wordt hier een echte kakafonie.

Het is een suggestie. Ik weet ook niet wat de toekomst zal geven. Het spaart inderdaad een hoop papier en gesleur met documenten. Het kan nog veel extremer. Er bestaat op dit ogenblik zelfs een mogelijkheid tot videoconferentie. Misschien kunnen we binnen x-aantal jaren onze tussenkomst houden van op een bepaalde afstand. Op die manier zouden we via videoconferentie een zitting kunnen voeren. Het zijn misschien beelden die men slechts ziet in science-fictionfilms, maar eigenlijk is dit op dit ogenblik reeds de realiteit. Men kan dus virtueel een provincieraad organiseren.

Is dit de richting die wij uit willen gaan? Ik denk niet dat vandaag de raad er vragende partij of rijp voor is. We zullen zien wat de toekomst brengt.

Wat de problemen in verband met de server betreft is het zo dat er de laatste maanden een aantal aanpassingen gebeurd zijn. Wij zijn overgeschakeld op een nieuwe website, nieuwe programma's voor onze server. Informatica is continu aan wijziging toe. Dat brengt soms zijn ongemakken met zich mee. Ik denk dat het de laatste weken verbeterd is. Wij trachten de ongemakken zoveel mogelijk te minimaliseren.

Voor wat de opleidingssessies betreft moet ik zeggen dat ik toch wel samen met de werkgroep wat ontgoocheld ben door de afwezigheid van de raadsleden op de opleidingssessies. Er is zelfs al een voorstel geweest om actualisatie binnen het provinciegebouw zelf, gekoppeld aan vergaderingen van commissies of dergelijke waarbij we in ons computerlokaal een uurtje opleiding kunnen geven. Ik denk dat we in die richting moeten verderwerken. Ik denk dat dit de beste methode is om iedereen van het informaticagebeuren op de hoogte te houden.

Ik had ook nog de opmerking in verband met 'Patience'. Ik denk dat het een spelletje is dat bij sommige tussenkomsten, bij een aantal raadsleden, rust kan brengen.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik stel voor dat we het hierbij laten. Het is nu 17.30 uur. Het stuk 'provinciale overheid', bevoegdheid van de gedeputeerde Frans Van Gaeveren is hierbij afgehandeld.

Ik stel voor terug te vergaderen dinsdag 6 december om 14.00 uur, beginnend met het hoofdstuk 'domeinen'.

EINDE VAN DE ZITTING